

SİRKÜLER
Sayı: 2009/156

İstanbul, 13.11.2009
Ref: 4/156

Konu:

TÜRKİYE – İSVİÇRE ÇİFTE VERGİLENDİRMİYİ ÖNLEME ANLAŞMASI İKİ ÜLKENİN MALİYE İDARELERİ TARAFINDAN PARAFE EDİLMİŞ OLUP, YAKIN ZAMANDA BAKANLIK DÜZEYİNDE İMZA EDİLMESİ VE İKİ ÜLKE PARLAMENTOLARINA ONAY İÇİN SUNULMASI BEKLENMEKTEDİR

27.05.2008 tarih ve 2008/87 sayılı sirkülerimiz ile 22.05.2008 tarihinde Türkiye ile İsviçre arasında çifte vergilendirmeyi önleme anlaşması (ÇVÖA) imzalandığını; anlaşmanın her iki ülke parlamentolarında onaylandıktan sonra yürürlüğe gireceğini duyurmuştuk.

Vergi cennetleri ile mücadele stratejileri ve varlık barışı uygulamasından daha etkin bir şekilde yararlanılabilmesi amacıyla Maliye Bakanlığı son dönemlerde önemli çalışmalar yapmaktadır. Örneğin: 30 Eylül 2009 tarihinde 18 Ocak 2005 tarihinden itibaren uygulanmakta olan “Türkiye - **Lüksemburg** Çifte Vergilendirmeyi Önleme ve Vergi Kaçakçılığına Engel Olma Anlaşması”nın “**Bilgi Değişimi**” maddesi güncelleştirilmiş olup, OECD Model Vergi Anlaşması’na uygun olarak değiştiren bir Protokol imzalanmıştır.

Benzer şekilde, **bilgi değişimi maddesinin anlaşmaya eklenmesi amacıyla** bir süre önce TBMM’ye sevk edilen Türkiye - İsviçre Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşması da geri çekilmişti. Türkiye ve İsviçre Maliye İdareleri arasında parafe edilen yeni anlaşmanın yakın zamanda bakanlık düzeyinde imzalanması ve iki ülkenin parlamentolarının onayına sunulması beklenmektedir.

Daha önce TBMM’ye sevk edilen ancak sonra bilgi edinme maddesinin anlaşmaya eklenmesi amacıyla geri çekilen ÇVÖA **taslağı** ekte olup, konu hakkında oluşacak gelişmeleri daha sonra sirkülerlerimizle tarafınıza duyuracağız.

DENGE DENETİM YEMİNLİ
MALİ MÜŞAVİRLİK A.Ş

EK:

Türkiye-İsviçre Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşması (TBMM’den bilgi edinme maddesinin eklenmesi amacıyla geri çekilen TASLAK metin.)

T.C.
BAŞBAKANLIK
Kanunlar ve Kararlar Genel Müdürlüğü

Sayı : B.02.0.KKG.0.10/101-1620 /37/2

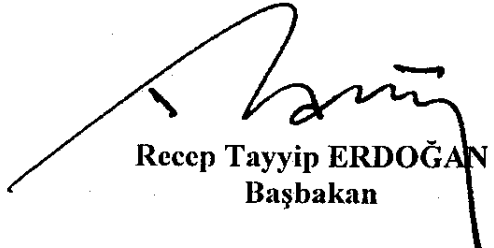
27/8/2008

Konu : Kanun Tasarısı

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Dışişleri Bakanlığı'na hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulu'na 12/8/2008 tarihinde kararlaştırılan "Türkiye Cumhuriyeti ile İsviçre Konfederasyonu Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşmasının ve Eki Protokolün Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

EKİ :

- 1- Kanun Tasarısı
- 2- Gerekçe (Genel-Madde)

T.C.M.M. BAŞKANLIĞI			
Tek Komisyon	Plan ve Bütçe		
Genel Komisyon	Dışişleri		
Tarih:	06 Ekim 2008	E. No:	1/641
M.Y.	Kült.	B.Şek.	Genel Sek.
BAŞKAN			

GEREKÇE

Türkiye ile İsviçre arasında sermaye, teknoloji ve hizmet hareketlerinin geliştirilmesi, her iki devletin de refahına katkıda bulunacaktır. Bu unsurlara ilişkin hareketlerin geliştirilmesinde çifte vergilendirme nedeniyle ortaya çıkan sorunların çözümü önem arz etmektedir. Bu amaçla, 22 Mayıs 2008 tarihinde Bern’de “Türkiye Cumhuriyeti ile İsviçre Konfederasyonu Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşması” ve eki “Protokol” imzalanmıştır.

Anlaşma ile kişilerin aynı gelir üzerinden her iki devlette birden vergilendirilmesinin (çifte vergilendirme) önlenmesi amaçlanmaktadır. Bu amacı sağlamak üzere, vergileme hakkı, gelir unsurları itibarıyla ikamet edilen veya kaynak devletlerden birine bırakılmakta veya bu mümkün olmazsa iki devlet arasında paylaştırılmaktadır. Böylece, Akit devletlerden birinde yatırım yapan, teknoloji veya hizmet sunan diğer devlet mukimlerinin, o devletin mükelleflerine göre daha ağır vergilendirilmesine engel olunmakta ve teşebbüslerin risk almadan önce ileride karşılara çıkacak her türlü vergi ile ilgili mükellefiyeti hesaplayabilmeleri sağlanmaktadır. Çifte vergilendirmenin Akit devletlerde önlenmesi ile İsviçreli yatırımcılar için Türkiye’nin, Türk yatırımcılar için ise İsviçre’nin daha cazip hale geleceği tabiidir.

Anlaşmanın kapsamına aldığı vergiler açısından çifte vergilendirmenin ve vergi kaçakçılığının nasıl önleneceği ve muhtelif gelir unsurlarının vergilendirilmesine ilişkin ilkeler ve düzenlemeler, Anlaşmanın madde gerekçelerinde ayrıntılarıyla açıklanmıştır.

T/ 1382

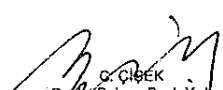
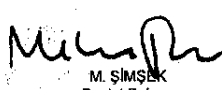
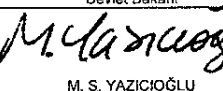
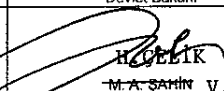
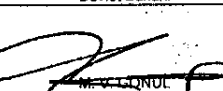
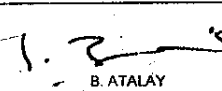
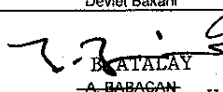
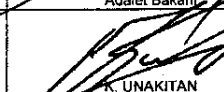
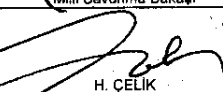
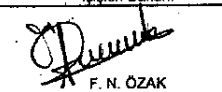
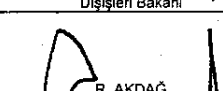
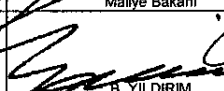
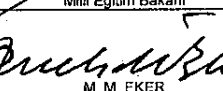
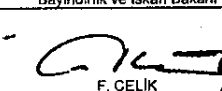
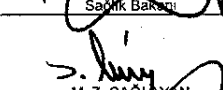
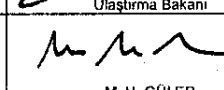
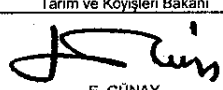
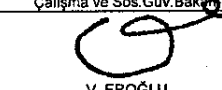
**TÜRKİYE CUMHURİYETİ İLE İSVİÇRE KONFEDERASYONU ARASINDA GELİR
ÜZERİNDEN ALINAN VERGİLERDE ÇİFTE VERGİLENDİRMİYİ ÖNLEME
ANLAŞMASININ VE EKİ PROTOKOLÜN ONAYLANMASININ UYGUN
BULUNDUĞUNA DAİR KANUN TASARISI**

MADDE 1- (1) 22 Mayıs 2008 tarihinde Bern'de imzalanan "Türkiye Cumhuriyeti ile İsviçre Konfederasyonu Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşması"nın ve eki "Protokol"ün onaylanması uygun bulunmuştur.

MADDE 2- (1) Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer ve hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Eki

RECEP TAYYİP ERDOĞAN
BAŞBAKAN

 C. ÇİBEK Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 H. YAĞCI Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 E. EKREN Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 M. AYBİN Devlet Bakanı
 M. M. EKER Devlet Bakanı	 K. TÜZMEN Devlet Bakanı	 M. ÇUBUKÇU Devlet Bakanı	 M. ŞİMŞEK Devlet Bakanı
 M. S. YAZICIOĞLU Devlet Bakanı	 H. ÇELİK Adalet Bakanı	 M. V. ÇONUL Millî Savunma Bakanı	 B. ATALAY İçişleri Bakanı
 B. ATALAY Dışişleri Bakanı	 K. UNAKITAN Maliye Bakanı	 H. ÇELİK Millî Eğitim Bakanı	 F. N. ÖZAK Bayındırlık ve İskan Bakanı
 R. AKDAĞ Sağlık Bakanı	 B. YILDIRIM Ulaştırma Bakanı	 M. M. EKER Tarım ve Köyşeri Bakanı	 F. ÇELİK Çalışma ve Sos. G. v. Bakanı
 M. Z. ÇAĞLAYAN Sanayi ve Ticaret Bakanı	 M. H. GÜLER En. ve Tab. Kay. Bakanı	 E. GÜNAY Kültür ve Turizm Bakanı	 V. EROĞLU Çevre ve Orman Bakanı

sayı No:

1620

148

ANLAŞMA MADDELERİNİN GEREKÇELERİ

"Türkiye Cumhuriyeti ile İsviçre Konfederasyonu Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşması" 28 madde ve Protokol'den meydana gelmiştir. Anlaşma maddelerinin gerekçeleri aşağıda belirtilmiştir.

MADDE 1- KAPSANAN KİŞİLER

1 inci madde hükmü gereğince bu Anlaşma, Akit Devletlerden birinin veya her ikisinin mukimi olan kişilere uygulanacaktır.

Diğer bir ifade ile bu Anlaşma, milliyet farkı gözetilmeksizin Akit Devletler (Türkiye ve İsviçre)den birinde veya her ikisinde mukim olan kişileri kapsamına almaktadır.

MADDE 2- KAVRANAN VERGİLER

Bu madde, Anlaşmanın kavradığı vergilerin belirlenmesinde ve tarifinde açıklığı temin etme amacını gütmektedir.

Maddenin 1 inci fıkrası, Anlaşmanın, ne şekilde alındığına bakılmaksızın bir Akit Devlette, politik alt bölümlerinde veya mahalli idarelerinde gelir üzerinden alınan vergilere uygulanacağını belirtmektedir.

2 nci fıkra, gelir üzerinden alınan vergilerin kapsamını belirlemektedir.

3 üncü fıkra, Anlaşmanın Akit Devletlerdeki mevcut vergilerden hangilerine uygulanacağı hükme bağlanmıştır. Anlaşma kapsamına giren vergilerin; İsviçre'de gelir (toplam gelir, kazanılmış gelir, sermayeden elde edilen gelir, sınai ve ticari karlar, sermaye değer artış kazançları ve diğer gelir unsurları) üzerinden alınan federal, kantonal ve komünal vergilerinden, Türkiye'de ise gelir vergisi ve kurumlar vergisinden ibaret olduğu belirtilmiştir.

4 üncü fıkra, Anlaşmanın imza tarihinden sonra mevcut vergilere ilave olarak veya onların yerine alınan ve mevcut vergilerle aynı nitelikte olan veya onlara önemli ölçüde benzeyen vergilerin de Anlaşma kapsamına gireceğini hükme bağlamakta, ayrıca, Akit Devletlerin yetkili makamlarının, ilgili vergi mevzuatlarında yaptıkları önemli değişiklikleri birbirlerine bildirmelerini öngörmektedir.

5 inci fıkra, ise, Anlaşmanın her bir Akit Devletin bahis, kumar veya piyango kazancı üzerinden aldığı vergilere uygulanmayacağı öngörülmektedir.

MADDE 3- GENEL TANIMLAR

Bu maddede, Anlaşmada kullanılan terimlerin yorumu için gerekli genel tanımlar yer almaktadır.

Söz konusu maddede sırasıyla, "İsviçre", "Türkiye", "bir Akit Devlet" ve "diğer Akit Devlet", "vergi", "kişi", "şirket", "ana merkez (kayıtlı merkez)", "vatandaş" ve "bir Akit

Devletin teşebbüsü" ve "diğer Akit Devletin teşebbüsü", "yetkili makam" ve "uluslararası trafik" terimlerinin tanımı yer almaktadır.

Maddenin 2 nci fıkrasında, Anlaşmada tanımlanmamış terimlerin, Akit Devletlerin iç mevzuatlarında öngörülen anlamları taşıdığı belirtilmiş ve Anlaşma'da boşluk kalmaması sağlanmıştır.

MADDE 4- MUKİM

Akit Devletlerin vergileme yetkisi, Anlaşmanın birçok maddesinde doğrudan doğruya "mukim" kavramına göre çözümlenmektedir. Bu çerçevede, gerçek ve tüzel kişilerin hangi Devletin mukimi addedileceği hususu büyük bir önem arz etmektedir.

Maddenin 1 inci fıkrasında, gerçek ve tüzel kişiler arasında ayırım yapılmaksızın, Anlaşmanın amaçları bakımından, bu Devlet, herhangi bir politik alt bölüm veya mahalli idare de dahil olmak üzere ev, ikametgah, ana merkez (kayıtlı merkez), yönetim yeri veya benzer yapıda diğer herhangi bir kriter nedeniyle vergi mükellefiyeti altına giren kişi "mukim" addedilmektedir. Gelir Vergisi Kanunumuz Türkiye'de yerleşmiş gerçek kişileri, Kurumlar Vergisi Kanunumuz ise kanuni veya iş merkezi Türkiye'de bulunan kurumları tam mükellef addettiğinden, 1 inci fıkra hükmüyle vergi hukukumuzla tam bir paralellik sağlanmaktadır.

2 nci fıkra, gerçek kişilerin 1 inci fıkra, belirtilen kriterler nedeniyle her iki Devletin de mukimi addedilmesi halinde, bu kişilerin hangi kıstaslar kullanılmak suretiyle yalnızca bir Devletin mukimi addedileceği hususu çözümlenmektedir.

3 üncü fıkra ise, gerçek kişi dışında kalan bir kişinin her iki Akit Devletin de mukimi olması halinde, bu kişinin etkin yönetim merkezinin bulunduğu Devletin mukimi kabul edileceği hükme bağlanmıştır.

MADDE 5- İŞYERİ

İşyerinin tanımına ilişkin bu madde son derece önemlidir. Bilindiği üzere, Gelir ve Kurumlar Vergisi Kanunlarımız, dar mükellefler açısından ticari kazancın Türkiye'de elde edilmiş sayılması için, kazanç sahiplerinin Türkiye'de işyerinin bulunmasını veya daimi temsilci bulundurmasını ve kazancın bu yerlerde veya bu temsilciler vasıtasıyla yapılan işlerden doğmasını şart koşmaktadır. Aynı şekilde, Anlaşmanın 7 nci maddesinde de yalnızca işyerine atfedilebilen ticari kazancın kaynak devlette vergilenebileceği prensibi getirilmiştir.

7 fıkra halinde düzenlenen bu maddede, hangi durumlarda bir işyerinin oluşup oluşmayacağı hususu bütün ayrıntılarıyla açıklanmaktadır.

1 inci fıkra, "işyeri" teriminin genel bir tanımı yapılmaktadır.

2 nci fıkra, kapsama özellikle dahil edilen işyerlerine örnekler verilmektedir ki bunlar; yönetim yeri, şube, büro, fabrika, atölye, maden ocağı, petrol veya doğal gaz kuyusu, taş ocağı veya doğal kaynakların çıkarıldığı diğer herhangi bir yerdir.

3 üncü fıkra, altı aydan fazla devam eden bir inşaat şantiyesi, yapım, montaj veya kurma projesi veya bunlarla bağlantılı gözetim faaliyetleri ile bir teşebbüs tarafından

Çalışanları veya teşebbüs tarafından, bu amaçla görevlendirilen diğerk personel aracılığıyla bir Akit Devlette ifa edilen ve herhangi bir 12 aylık dönemde (aynı veya bağlı proje için) toplam 6 aylık bir süre veya süreleri aşan danışmanlık hizmetleri de dahil hizmet tedariklerinin bir işyeri oluşturacağı belirtilmiştir.

4 nc fıkrapda, işyeri kapsamı dışında kalan hususlar belirtilmiştir.

5 inci fıkrapda, daimi temsilcilik düzenlenmiştir. Bu fıkrapya göre, bir kişi teşebbüs adına mukavele akdetme yetkisine sahip olur ve bu yetkisini düzenli olarak kullanırsa, bu faaliyetler 4 üncü fıkrapda belirtilen ve işe ilişkin sabit bir yerden yapılması durumunda, bu yeri işyeri haline getirmeyen nitelikteki faaliyetlerden olmadıkça, bu teşebbüs, bu kişinin teşebbüs adına gerçekleştirdiği her türlü faaliyet dolayısıyla bir işyerine sahip kabul edilecektir.

Anlaşmada işyeri ve daimi temsilci ayrı ayrı maddelerde düzenlenmeyip, her ikisi de "işyeri" maddesinde düzenlendiğinden, bu fıkrap hükmüyle, Gelir Vergisi Kanunu'nun dar mükelleflerin ticari kazançlarının Türkiye'de vergilendirilmesine imkan tanıyan daimi temsilcilige ilişkin hükümleri Anlaşmaya yansıtılmış olmaktadır.

6 ncı fıkrapda, bir teşebbüsün bir Akit Devlette, işlerini yalnızca kendi işlerine olağan şekilde devam eden bir simsar, genel komisyon acentesi veya bağımsız statüde diğerk herhangi bir acente vasıtasıyla yürütmesi halinde bu Devlette bir işyerine sahip kabul olunmayacağı belirtilmektedir.

7 nci fıkrapda ise, iki ayrı Akit Devlette mukim olan şirketlerin birbirlerini kontrol etmesi halinde, bunlardan herhangi birinin diğerk için bir işyeri oluşturmayacağı hükme bağlanmıştır.

MADDE 6- GAYRİMENKUL VARLIKLARDAN ELDE EDİLEN GELİR

Bu madde yalnızca gayrimenkul sermaye iratlarını değil, aynı zamanda gayrimenkullerden kaynaklanacak her türlü gelir unsurunu kapsamaktadır.

Maddenin 1 inci fıkrası ile gayrimenkul varlıklardan elde edilen gelirin (tarım veya ormancılıktan elde edilen gelir dahil) vergileme hakkı, öncelikle gayrimenkulün bulunduğu Akit Devlete verilmektedir.

2 nci fıkrap, "gayrimenkul varlık" teriminin tanımına ilişkindir.

3 nc fıkrapda, gayrimenkul varlığın doğrudan kullanımı, kiralanması veya başka bir suretle kullanımından elde edilen gelire 1 inci fıkrap hükmünün uygulanacağı belirtilmektedir.

4 nc fıkrapda ise, 1 ve 3 üncü fıkrap hükümlerinin, bir teşebbüsün gayrimenkul varlıklardan elde ettiği gelir ile serbest meslek faaliyetlerinin icrasında kullanılan gayrimenkullerden elde edilen gelire de uygulanacağı öngörülmektedir.

MADDE 7- TİCARİ KAZANÇLAR

Maddenin 1 inci fıkrası, ticari kazancın vergilendirilmesindeki genel prensibi açıklamaktadır. Buna göre ticari kazanç, teşebbüsün mukim olduğu Devlette vergilendirilecektir. Ancak, faaliyetin diğer Akit Devlette bir işyeri vasıtasıyla yürütülmesi halinde, kazancın sadece bu işyerine atfedilebilen kısmı diğer Akit Devlette vergilendirilebilecektir.

2 nci fıkra, işyeri kazançlarının hesaplanmasındaki esaslara ilişkindir. Buna göre, işyeri bağımsız bir teşebbüs gibi ele alınacak ve benzer teşebbüslerin benzer koşullarda elde etmesi gereken kazanç, söz konusu işyerine atfedilecektir. Böylece, işyeri-merkez ilişkilerinde emsaline göre yüksek veya düşük fiyatlandırmaya gidildiğinde olaya müdahale edilip, gerçekçi fiyatların fatura edilmesiyle yeni bir vergi matrahı belirlenecek ve vergileme bu matrah üzerinden yapılacaktır.

3 üncü fıkra, işyeri kazancının belirlenmesi sırasında hangi tür giderlerin indirilebileceğine ilişkindir.

4 üncü fıkra, teşebbüs adına sadece mal ve ticari eşya alımında bulunan işyerine, bu faaliyeti dolayısıyla kazanç atfedilemeyeceğine ilişkindir.

5 inci fıkra ise, ticari kazancın, Anlaşmanın diğer maddelerinde belirtilen gelir unsurlarını da kapsamına alması halinde ilgili madde hükümlerini saklı tutmaktadır.

MADDE 8- DENİZ, HAVA VE KARA YOLU TAŞIMACILIĞI

1 inci fıkra, bir Akit Devlet teşebbüsünün diğer Akit Devlette uluslararası trafik kapsamına giren türden gemi, uçak veya kara yolu nakil vasıtası işletmeciliğinden elde ettiği kazançların, yalnızca teşebbüsün mukim olduğu Akit Devlette vergilendirilebileceğini öngörmektedir. Diğer bir ifade ile bu tür kazançlar kaynak Devlette vergiden istisna edilmektedir.

2 nci fıkrada ise, 1 inci fıkrada benimsenen prensibin, bir ortaklığa, ortak teşebbüse veya uluslararası işletilen bir acenteye iştirak dolayısıyla elde edilen kazançlar için de geçerli olduğu hükme bağlanmıştır.

MADDE 9- BAĞIMLI TEŞEBBÜSLER

Kurumlar Vergisi Kanunumuzun 11, 12 ve 13 üncü maddelerinde düzenlenen örtülü sermaye ve transfer fiyatlandırması yoluyla örtülü kazanç dağıtımı ile ilgili olan bu maddede, bağımlı teşebbüslerin bağımsız teşebbüslere oranla farklı ticari ilişkilere ve farklı fiyatlandırmalara yönelmeleri halinde Akit Devletlerin ne tür tedbirler alabileceği hükme bağlanmaktadır.

1 inci fıkra, bağımlı teşebbüslerin gerekli itinaı göstermeyip, bağımsız teşebbüsler arasında geçerli olan fiyatlardan sapmaları halinde, vergi kaybına uğrayan Akit Devlete ek vergi alma hakkını vermektedir. Bu ek vergileme sonunda diğer Devletin, kendi mükellefi olan bağımlı teşebbüs için yapacağı matrah ve vergi indirimleri ise 2 nci fıkrada düzenlenmiştir.

3 üncü fıkra, taraf devletlerin, kendi iç mevzuatlarında öngörülen zamanaşımı sürelerinin bitmesinden sonra ve her halükarda değişikliğe uğrayacak kazancın tahakkuk ettiği yılın bitiminden itibaren 5 yıl sonra, 1 inci fıkradaki koşullar oluşsa bile değiştirilmeyeceğine ilişkindir.

MADDE 10- TEMETTÜLER

1 inci fıkra, temettülerin vergilendirilmesindeki genel ilke ile ilgili olup, temettü gelirinin esas itibariyle temettü gelirini elde edenin mukim olduğu Akit Devlette vergilendirileceğini öngörmektedir.

2 nci fıkra, temettülerin, temettüyü ödeyen şirketin mukim olduğu yani temettülerin doğduğu Devlette de vergilendirilebileceğini öngörmektedir. Kaynak Devlette diğer Devlet mukimlerine ödenen temettü üzerinden yapılacak vergi tevkifatı oranı duruma göre % 5 ve % 15 olarak değişmektedir.

3 üncü fıkrada, "temettü" teriminin tanımı yapılmaktadır.

4 üncü fıkrada, işyeri kazancının 7 nci madde (Ticari Kazançlar) çerçevesinde vergilendirildikten sonra, kalan tutarın ayrıca işyerinin bulunduğu devlette vergilendirileceği hükme bağlanmıştır. Bu şekilde alınacak verginin üst sınırı İsviçre yönünden % 5; Türkiye yönünden, işyeri kazançları İsviçre'de vergiden muaf tutulursa % 5, diğer durumlar için % 15 olarak belirlenmiştir.

5 inci fıkrada ise, temettü lehdarının, temettüyü ödeyen şirketin mukim olduğu Akit Devlette bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette veya sabit yer vasıtasıyla serbest meslek faaliyetinde bulunması ve söz konusu temettü elde ediş olayı ile bu işyeri veya sabit yer arasında önemli bir bağ bulunması halinde, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümlerinin uygulanmayacağı öngörülmektedir. Bu durumda, ticari kazançla ilişkin 7 nci madde veya serbest meslek faaliyetlerine ilişkin 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

6 ncı fıkrada, bir Akit Devlette kazanç veya gelir elde eden ve diğer Akit Devletin mukimi olan bir şirketin dağıttığı temettüler üzerinden veya dağıtmadığı kazançlardan bu Akit Devletin herhangi bir vergi alamayacağı öngörülmektedir. Böylece kaynak Devletin vergileme yetkisi kurum kazancına uygulanmakta, ancak bu durumda kar payı elde eden kişilere doğru bir genişlemeye müsaade edilmemektedir. Fıkrada ayrıca, temettünün kazanç veya gelirin elde edildiği Devletin mukimlerine ödenmesi ve bu kazanç veya gelirin elde edildiği Devletteki işyeri ile elde ediş olayı arasında önemli bir bağ bulunması hallerinin kaynak Devlette vergilendirmeme prensibine istisna teşkil ettiği belirtilmektedir.

MADDE 11- FAİZ

1 inci fıkra, faizlerin vergilendirilmesindeki genel ilkeyi belirlemektedir. Buna göre, faizi vergilendirme hakkı lehdarın mukim olduğu Akit Devlete ait olmaktadır.

2 nci fıkrada, faizin gerçek lehdarının diğer Akit Devletin bir mukimi olması halinde, faizin doğduğu Akit Devlete, faizin gayrisafi tutarı üzerinden azami vergi alma hakkı

verilmekte olup, bu oranlar fıkra belirtilen duruma göre % 5 veya % 10 olarak değişmektedir.

3 üncü fıkra, faizin bir Akit Devlete ya da bu Devletin Merkez Bankasına ödenmesi durumunda 2 nci fıkra hükümlerinin uygulanmayacağı, böyle bir durumda elde edilen söz konusu faizin kaynak Devlette vergiden istisna edileceği hükme bağlanmıştır.

4 üncü fıkra, "faiz" teriminin kapsamı belirlenmiştir.

5 inci fıkra, bir Akit Devletin mukimi olan faizin gerçek lehdarı tarafından, diğer Akit Devlette bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette veya sabit bir yer vasıtasıyla serbest meslek faaliyetinde bulunulması ve faizin ödendiği alacak ile bu işyeri veya sabit yer arasında etkin bir bağ bulunması halinde, söz konusu faizin bu maddenin 1, 2 ve 3 üncü fıkra hükümleri çerçevesinde değil, ticari kazançla ilişkin 7 nci madde veya serbest meslek faaliyetlerine ilişkin 14 üncü madde hükümleri çerçevesinde vergilendirileceği öngörülmektedir.

6 ncı fıkra, faiz gelirlerinin hangi durumda bir Akit Devlette elde edilmiş sayılacağını hükme bağlamaktadır. Buna göre, faizin, bu ödemeyi yapan kişinin mukim olduğu Akit Devlette elde edildiği kabul edilecektir. Ancak, faiz ödeyen kişinin mukim olsun ya da olmasın bir Akit Devlette faiz ödemeye neden olan borç-alacak ilişkisiyle bağlantılı bir işyerine veya sabit yere sahip olması durumunda ve faizin bu işyeri veya sabit yerden kaynaklanması durumunda söz konusu faizin bu işyerinin veya sabit yerin bulunduğu Devlette elde edildiği kabul olunacaktır.

7 nci fıkra, faiz miktarının belirlenmesinde muvazaa durumunu açıklığa kavuşturmaktadır. Fıkra hükmüne göre muvazaa yapabilecek kişiler, aralarında özel ilişki bulunan faiz ödeyen kişi ile faiz lehdarı veya her ikisiyle bir başka kişi olarak belirtilmektedir. Muvazaa durumu ise, özel ilişkinin olmadığı hallerde, kişiler arasında kararlaştırılan faiz miktarını aşan bir faizin ödenmesi olarak ortaya konmuştur. Bu durumda fazla kısım, bu maddede tanımlanan ve indirimli vergiye tabi olan bir faiz olarak nitelendirilmeyip, Anlaşmanın diğer hükümleri de dikkate alınarak Akit Devletlerin iç mevzuatına göre vergilendirilecektir.

MADDE 12- GAYRİMADDİ HAK BEDELLERİ

1 inci fıkra, vergilemedeki genel ilkeyi belirlemekte ve vergileme hakkını ödeme yapılan kişinin mukim olduğu Devlete tanımaktadır.

2 nci fıkra hükmü, gayrimaddi hak bedellerinin elde edildiği Devlete de % 10'u aşmayacak şekilde vergi alma hakkı tanımaktadır.

3 üncü fıkra, gayrimaddi hak bedellerinin tanımı ile ilgilidir.

4 üncü fıkra, gayrimaddi hak bedelinin gerçek lehdarına ait bir işyeri veya sabit yer vasıtasıyla elde edilen gayrimaddi hak bedellerinin indirimli vergi oranına göre değil, ticari kazançla ilişkin 7 nci madde veya serbest meslek kazançlarına ilişkin 14 üncü madde hükümlerine göre vergilendirileceği öngörülmektedir.

5 inci ve 6 ncı fıkralarda ise, faizde olduğu gibi gayrimaddi hak bedellerinin nerede elde edilmiş sayılacağı ve muvazaalı durumlarda nasıl vergilendirileceğine ilişkin özel hükümler yer almaktadır.

MADDE 13- SERMAYE DEĞER ARTIŞ KAZANÇLARI

1 inci fıkra, 6 ncı maddede tanımlanan gayrimenkul varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazançların, bu varlıkların bulunduğu Akit Devlette vergilendirileceği öngörülmektedir.

2 nci fıkra, bir işyerinin aktifine dahil olan veya serbest meslek faaliyetinin icrasında kullanılan sabit yere ait menkul varlıkların ve bu işyeri veya sabit yerin elden çıkarılmasından doğan kazançların, bu işyerinin veya sabit yerin bulunduğu Akit Devlette vergilendirileceği hükmüne bağlanmıştır.

3 üncü fıkra, uluslararası trafikte işletilen gemi, uçak veya kara yolu nakil vasıtaları ile bunların işletilmesine tahsis edilen menkul varlıkların satışından elde edilen kazançların, yalnızca gemi, uçak veya kara yolu nakil vasıtalarını işleten teşebbüsün mukim bulunduğu Akit Devlette vergilendirileceği öngörülmektedir.

4 üncü fıkra, bu maddenin diğer fıkralarında sayılanların dışında kalan varlıkların satışından doğan kazançların, bu varlıkların elden çıkarılmasından mukim olduğu Akit Devlette vergilendirileceği öngörülmektedir. Ancak, diğer Akit Devlette elde edilen sermaye değer artış kazançlarının, iktisap tarihinden itibaren bir yıl içinde elden çıkarılması halinde gelir, elde edildiği kaynak Devlette vergilendirilecektir.

MADDE 14- SERBEST MESLEK FAALİYETLERİ

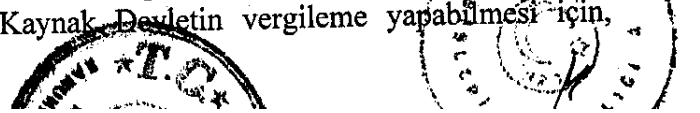
Maddenin 1 inci fıkrasında, serbest meslek kazançlarının, kazancı elde edenin mukim olduğu Akit Devlette vergilendirileceği hükmüne bağlanmıştır. Bununla beraber bir Akit Devlet mukiminin diğer Akit Devlette bulunan sabit bir yeri kullanarak veya bu diğer Akit Devlette 12 aylık herhangi bir kesintisiz dönemde bir veya birkaç seferde toplam 183 gün veya daha uzun bir süre bulunarak serbest meslek faaliyeti icra etmesi durumunda, bu faaliyetlerden elde edilen kazançların, kaynak Devlette de vergilendirileceği hükmüne yer verilmiştir.

2 nci fıkra, "serbest meslek faaliyetleri" teriminin tanımı yapılmaktadır.

MADDE 15- BAĞIMLI FAALİYETLER

1 inci fıkra, bağımlı faaliyetlerin vergilendirilmesine ilişkin genel kural belirtilmektedir. Buna göre, hizmetin diğer Devlette ifa edilmemesi şartıyla, bir Akit Devlet mukimince elde edilen ücret, maaş ve diğer benzeri gelirler mukim olunan Devlette vergilendirilecektir. Hizmetin diğer Devlette ifa edilmesi halinde, belli şartlarla kaynak Devlete de vergileme yetkisi tanınabilecektir. Ancak söz konusu kural, bu Anlaşmanın 16, 18, 19 ve 20 ncı maddelerinde öngörülen hükümleri herhangi bir şekilde etkilemeyecektir. Diğer bir ifadeyle, yönetim kurulu üyeleri, emekliler, kamu görevlileri ve öğrenciler 15 inci maddeye göre değil, kendileriyle ilgili maddelere göre vergilendirileceklerdir.

2 nci fıkra, ücretin sadece mukim Devlette vergilendirilmesi için hangi şartların bir arada aranması gerektiği belirtilmektedir. Kaynak Devletin vergileme yapabilmesi için,

öngörülen bu şartlardan birinin ihlali yeterlidir. Bir başka ifadeyle, diğer Devlette hizmet ifa eden bir Akit Devlet mukiminin bu Devlette ilgili takvim yılı içinde bir veya birkaç seferde toplam 183 günden fazla kalması veya ücret ödemesinin bu diğer Devletin mukimi olan bir işveren tarafından veya onun adına yapılması ya da söz konusu ödemenin, işverenin bu diğer Devlette sahip olduğu bir işyerinden veya sabit yerden yapılması durumunda, elde edilen ücretler kaynak Devlette vergilendirilecektir.

3 üncü fıkrada ise, bu maddenin bundan önceki hükümlerine bakılmaksızın, uluslararası trafikte işletilen bir gemi, hava veya kara yolu nakil vasıtasında ifa edilen bir hizmet dolayısıyla elde edilen gelirin, teşebbüsün mukim olduğu Akit Devlette vergilendirileceği hükmü öngörülmektedir.

MADDE 16- YÖNETİCİLERE YAPILAN ÖDEMELER

Maddede, bir Akit Devlet mukiminin, diğer Akit Devlette mukim bir şirketin yönetim kurulu üyesi olması dolayısıyla elde ettiği ücret ve diğer benzeri ödemelerin, bu diğer Akit Devlette vergilendirilebileceği hükme bağlanmıştır.

MADDE 17- SANATÇI VE SPORCULAR

1 inci fıkra, bir Akit Devlet mukimi olan sanatçı ve sporcuların iştigal konuları ile ilgili şahsi faaliyetlerinden dolayı diğer Akit Devlette elde ettikleri gelirlerin, bu faaliyetleri icra ettikleri diğer Akit Devlette vergilendirileceğini hükme bağlamaktadır. Bu çerçevede, serbest meslek faaliyetleri ile bağımlı faaliyetleri (ücretler) düzenleyen 14 ve 15 inci madde hükümleri sanatçı ve sporcular açısından geçerli olmayıp, vergileme yalnızca 17 nci madde kapsamında yapılacaktır.

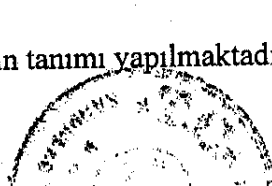
2 nci fıkra organizatörlerle ilgili olup sanatçı ve sporcuların iştigal konularıyla ilgili faaliyetlerden doğan gelirin, sanatçı veya sporcuların kendisi adına değil de, bir başkası adına tahakkuk etmesi halinde, vergilemenin, faaliyetin icra edildiği Akit Devlette yapılacağını öngörmektedir. Ancak böyle bir durumda, ticari kazançların, serbest meslek kazançlarının ve ücretlerin vergilendirilmesini düzenleyen bu Anlaşmanın 7, 14 ve 15 inci madde hükümleri dikkate alınmayıp, vergileme yalnızca 17 nci madde kapsamında yapılacaktır.

3 üncü fıkra, bir Akit Devlette icra edilen ve diğer Akit Devletin kendisi, politik alt bölümü ya da mahalli idaresinin kamusal fonlarından karşılanan sanatsal ve sportif faaliyetlerden elde edilen gelirlere 1 ve 2 nci fıkra hükümlerinin uygulanmayacağını öngörmektedir. Bir başka ifadeyle, bu gelirler faaliyetin icra edildiği devlette vergiye tabi tutulmayacaktır.

MADDE 18- EMEKLİ MAAŞLARI

1 inci fıkra, Anlaşmanın 19 uncu maddesinin 1 inci fıkrası hükümleri saklı kalmak üzere, geçmiş çalışmalar karşılığında ödenen emekli maaşları ve diğer benzeri ödemeler ile yapılan her türlü düzenli ödemelerin yalnızca bunları elde edenin mukim olduğu Devlette vergilendirilebileceği hükmünü öngörmektedir.

2 nci fıkrada ise, "düzenli ödeme" teriminin tanımı yapılmaktadır.

MADDE 19- KAMU HİZMETLERİ

1 inci fıkra, kamu görevi karşılığı yapılan ödemelerin ve bağlanan emekli maaşlarının, yalnızca ödemeyi yapan Devlette vergilendirilebileceğini öngörmektedir.

2 nci fıkra ise, kamu iktisadi kuruluşlarında çalışanlar açısından bu madde hükmünün değil, 15, 16, 17 ve 18 inci madde hükümlerinin uygulanacağını öngörmektedir.

MADDE 20- ÖĞRENCİLER

1 inci fıkra, öğrencilerin öğrenim veya mesleki eğitimde bulundukları Devlette yararlanacakları vergi istisnasının sınırlarını belirlemektedir. Buna göre, öğrenci ve stajyerler yalnızca geçim, öğrenim veya mesleki eğitim masraflarını karşılamak üzere bulundukları Devletin dışındaki kaynaklardan yapılan ödemeler dolayısıyla öğrenim gördükleri veya mesleki eğitim amacıyla bulundukları Akit Devlette vergiye tabi tutulmayacaklardır.

2 nci fıkra ise, öğrenci ve stajyerlerin 1 inci fıkra kapsamına girmeyen bağışlar, burslar ve hizmet karşılığında elde ettikleri gelirler yönünden, bulundukları devletin mukimleri ile aynı vergileme rejimine tabi tutulacakları öngörülmektedir.

MADDE 21- DİĞER GELİRLER

1 inci fıkra, nerede doğarsa doğsun, bir Akit Devlet mukimi tarafından elde edilen ve Anlaşmanın bundan önceki maddelerinde kavranmayan gelir unsurlarının, geliri elde eden kişinin mukim olduğu Devlette vergilendirileceği hükme bağlanmıştır.

2 nci fıkra ise, 6 ncı maddenin 2 nci fıkrasında tanımlanan gayrimenkul varlıklardan elde edilen gelir hariç olmak üzere, gelir lehdarının diğer Devlette bir işyerine veya sabit yere sahip olması ve elde edilen gelirle bu işyeri veya sabit yer arasında önemli bir bağ bulunması halinde, elde edilen gelirin bu maddeye göre değil, ticari kazançlara ilişkin 7 nci madde veya serbest meslek faaliyetlerine ilişkin 14 üncü madde hükümlerine göre vergilendirileceği öngörülmektedir.

MADDE 22- ÇİFTE VERGİLENDİRMENİN ÖNLENMESİ

Madde çifte vergilendirmenin önlenmesi ile ilgilidir.

Maddenin 1 inci fıkrası, çifte vergilendirmenin İsviçre’de nasıl önleneceğine ilişkindir.

1 inci fıkranın (a) bendinde, bir İsviçre mukiminin bu Anlaşma hükümlerine göre Türkiye’de vergilendirilebilir bir gelir elde etmesi durumunda, (b) bendi hükümleri saklı kalmak üzere, İsviçre’nin söz konusu geliri vergiden istisna edeceği hükmü öngörülmektedir.

Fıkranın (b) bendinde ise, bir İsviçre mukiminin bu Anlaşmanın 10, 11 ve 12 nci madde hükümlerine göre Türkiye’de vergilendirilebilen temettü, faiz ve gayrimaddi hak bedeli elde etmesi durumunda, mükellefin talebine binaen İsviçre’nin ödenen bu vergilerle ilgili indirim sağlayacağı hükme bağlanmış ve bu indirimin ne şekilde olacağı belirtilmiştir.

Fıkranın (c) bendinde ise, bir İsviçre mukiminin, Türk mevzuat hükümleri uyarınca Türk vergisinden istisna edilen veya Anlaşmada belirlenen orandan daha düşük bir oranda vergilendirilen faiz veya gayrimaddi hak bedeli elde etmesi durumunda, bu faiz ve gayrimaddi hak bedelleri üzerinden Türkiye’de alınan vergi miktarının; 11 inci maddede bahsedilen faiz ödemeleri yönünden %5; 12 nci maddede bahsedilen kiralama ödemeleri yönünden %5 ve tüm diğer gayrimaddi hak bedelleri için %10 oranlarında ödenmiş kabul edileceği ve bu bent hükümlerinin yalnızca bu Anlaşmanın yürürlükte olduğu ilk 7 yıl için uygulanacağı öngörülmektedir. Bu şekilde, Türkiye’de faiz ve gayrimaddi hak bedelleri yönünden alınmayan veya düşük oranda alınan vergilerden İsviçreli teşebbüslerin yararlanması hedeflenmiştir.

2 inci fıkra ise, Türkiye mukimleri için çifte vergilendirmenin nasıl önleneceğine ilişkindir.

Fıkranın (a) bendine göre, bir Türkiye mukiminin İsviçre’de vergilendirilebilir bir gelir elde etmesi durumunda İsviçre’de ödenen verginin Türk vergisinden mahsubuna müsaade edilecektir. Ancak, bu mahsup, mahsuptan önce hesaplanan Türk Vergisi miktarını aşmayacaktır.

Aynı fıkranın (b) bendinde ise bir Türkiye mukiminin elde ettiği gelirin Türkiye’de vergiden istisna edilmesi durumunda Türkiye’nin, bu mukimin geriye kalan geliri üzerinden alınacak vergi miktarını hesaplarken, istisna edilen geliri de dikkate alabileceği hükme bağlanmıştır.

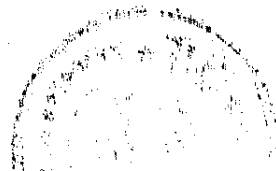
MADDE 23- AYRIM YAPILMAMASI

Maddenin 1 inci fıkrasında, bir Akit Devletin vatandaşlarının, diğer Akit Devlette, o Devletin aynı koşullara sahip vatandaşlarına kıyasla daha değişik veya daha ağır bir vergilemeye ve buna bağlı mükellefiyetlere tabi tutulmayacağı öngörülmektedir. Aynı hüküm, Akit Devletlerden birinin veya her ikisinin mukimi olmayan kişilere de uygulanacaktır.

2 nci fıkrada, 10 uncu maddenin 4 üncü fıkrası hükümleri saklı kalmak üzere, bir Akit Devlet teşebbüsünün diğer Akit Devlette sahip olduğu bir işyerinin bu diğer Devletin aynı faaliyetlerini yürüten teşebbüslerine kıyasla daha ağır bir vergilemeye tabi tutulmayacakları belirtilmektedir.

3 üncü fıkrada, ayırım yapmama prensibinin, bir Akit Devletin bir veya bir kaç mukimi tarafından doğrudan veya dolaylı olarak, kısmen ya da tamamen sermayesine sahip olunan veya kontrol edilen teşebbüsleri için de geçerli olduğu belirtilmektedir.

4 üncü fıkrada, 9 uncu maddenin 1 inci fıkrası, 11 inci maddenin 7 nci fıkrası veya 12 nci maddenin 6 ncı fıkrası hükümlerinin uygulanacağı haller hariç olmak üzere, bir Akit Devlet teşebbüsünün vergi matrahı belirlenirken diğer Akit Devlet mukimine ödenen faiz, gayrimaddi hak bedeli ve diğer ödemelerin, ilk bahsedilen Devletin mukimine ödenmiş gibi gider olarak indirilebileceği hükme bağlanmıştır.

5 inci fıkra, Akit Devletlerin kendi mukimlerine uyguladıkları şahsi indirimler ile vergi ve matrah indirimlerini, diğer Devletin mukimlerine de uygulamak zorunda olmadıkları belirtilmektedir.

6 ncı fıkra ise, bu maddedeki "vergileştirme" teriminin, bu Anlaşmanın konusuna giren vergileri ifade ettiği belirtilmektedir.

MADDE 24- KARŞILIKLI ANLAŞMA USULÜ

Maddenin ilk iki fıkrası, bir kişinin, taraf Devletlerden herhangi birinin veya her ikisinin işlemlerinin, kendisi açısından bu Anlaşma hükümlerine uygun olmayan sonuçlar yarattığı veya yaratacağı kanaatine varması halinde sorunun nasıl çözümleneceğini hükme bağlamaktadır.

1 inci fıkra, bir kişi durumunu, Akit Devletlerin iç mevzuatlarında öngörülen müracaat usulleriyle bağlı kalmaksızın, mukimi olduğu Akit Devletin yetkili makamına arz edebilecektir. Ancak bu kişi, durumunun 23 üncü maddenin 1 inci fıkrasına uygun olması halinde vatandaş olduğu Akit Devletin yetkili makamına da başvurabilecektir.

2 ncı fıkra, kendisine başvuruda bulunulan yetkili makam itirazı haklı bulur ve sorunu kendi çözemezse, diğer Devletin yetkili makamıyla karşılıklı anlaşmaya varmak için gayret gösterecektir.

Maddenin 3 üncü fıkrasında, yetkili makamların bu Anlaşmanın yorumundan veya uygulanmasından kaynaklanan sorunların çözümü için karşılıklı anlaşma usulünü kullanabilecekleri, 4 üncü fıkra ise karşılıklı anlaşmanın ne şekilde yapılacağı hükme bağlanmıştır.

MADDE 25- BİLGİ DEĞİŞİMİ

Anlaşmanın uygulanabilmesi için, iki Akit Devletin vergi idareleri arasında gerekli hallerde yakın işbirliğine ihtiyaç duyulmaktadır. Maddede, Akit Devletlerin hangi hallerde bilgi değişiminde bulunacakları, elde edilen bilgilerin kimlere verilebileceği ve bilgi değişiminin sınırları ele alınmıştır.

MADDE 26- DİPLOMAT HÜVİYETİNDEKİ MEMURLAR VE KONSOLOSLUK MEMURLARI

1 inci fıkra, diplomat hüviyetindeki memurlar ve konsolosluk memurlarının Devletler hukukunun genel kurallarına veya özel anlaşma hükümlerine göre yararlandıkları vergi ayrıcalıklarının bu Anlaşma hükümlerinden etkilenmeyeceği belirtilmektedir.

2 ncı fıkra, bir Akit Devletin, diğer Akit Devlette ya da üçüncü bir Devlette bulunan diplomat hüviyetindeki memuru, konsolosluk memuru ya da daimi misyonunun üyesi olan bir gerçek kişinin, gönderen Devlette, toplam geliri üzerinden alınan vergiler yönünden o Devletin mukimleri ile aynı yükümlülüklerle tabi olması durumunda, Anlaşmanın amaçları bakımından gönderen Devletin mukimi olarak kabul edileceği öngörülmektedir.

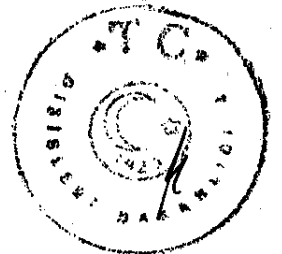
3 üncü fıkrada ise, bu Anlaşmanın bir Akit Devlette bulunan ve her iki Akit Devlette de gelir üzerinden alınan vergiler yönünden mukim sayılmayan uluslararası örgütlere, bu örgütlerin organları ya da memurlarına ve üçüncü bir Devletin diplomat hüviyetindeki memurları, konsolosluk memurları ya da daimi misyonunun üyesi olan kişilere uygulanmayacağı hükme bağlanmıştır.

MADDE 27- YÜRÜRLÜĞE GİRME

Maddede, söz konusu Anlaşmanın onaylanmasını ve onay belgelerinin teati edilmesini müteakip yürürlüğe gireceği belirtilmekte ve Anlaşmanın hükümlerinin, bu Anlaşmanın yürürlüğe girdiği yılı izleyen Ocak ayının birinci gününden itibaren uygulanmaya başlayacağı hükme bağlanmıştır. Ayrıca, 29 Haziran 1990 tarihli mektupların teati edilmesiyle akdedilen İsviçre Federal Konseyi ile Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Hava Taşımacılığında Elde Edilen Gelirlerde Çifte Vergilendirmenin Önlenmesi Anlaşması'nın askıya alınacağı ve bu Anlaşmanın hükümlerinin uygulanabildiği müddetçe hüküm ifade etmeyeceği belirtilmektedir.

MADDE 28- YÜRÜRLÜKTEN KALKMA

Madde, Anlaşmanın feshedilinceye kadar yürürlükte kalacağını belirtmekte, fesih usulünü açıklamakta ve fesih halinin her iki Akit Devlette hangi vergilendirme dönemleri için hüküm ifade edeceğini belirlemektedir.

PROTOKOL MADDELERİNİN GEREKÇELERİ

Anlaşmanın bir bölümünü oluşturan ve Anlaşma maddelerinin sonunda yer alan Protokol 6 fıkradan ibarettir.

1. 4 üncü madde ile ilgili olarak

Fıkra, 4 üncü maddenin 3 üncü fıkrasının amaçları yönünden, “etkin yönetim merkezi”nin, esas iş faaliyetlerinin yürütüldüğü ve işin yönetim ve kontrolünün yapıldığı yer anlamına geldiği belirtilmiştir.

2. 10 uncu madde ile ilgili olarak

Bu fıkra, 10 uncu maddenin 3 üncü fıkrası yönünden, Türkiye açısından temettülerin, yatırım fonları ve yatırım ortaklıklarından elde edilen geliri de kapsayacağı hükme bağlanmıştır.

3. 11 inci maddenin 2 nci fıkrasının (c) bendi ile ilgili olarak

Fıkra, 2 nci fıkranın (c) bendinde belirtilen orana bakılmaksızın, Akit Devletlerin, iç mevzuatları uyarınca %15 oranına kadar bir vergi uygulayabilecekleri öngörülmektedir.

4. 12 nci ve 13 üncü maddelerle ilgili olarak

Fıkra, 12 nci ve 13 üncü maddeler yönünden, 12 nci maddenin 3 üncü fıkrasında kapsanan bir varlığın satışı karşılığında alınan ödemelerde, bu ödemelerin söz konusu varlıkla ilgili olarak gerçek bir elden çıkarma karşılığında yapıldığının ispat edilmesi durumunda 13 üncü madde hükümlerinin, ispat edilmemesi durumunda ise 12 nci madde hükümlerinin uygulanacağı öngörülmektedir.

5. 18 inci ve 19 uncu maddelerle ilgili olarak

Fıkra, 18 inci ve 19 uncu maddelerde kullanılan “emekli maaşları” teriminin, yalnızca periyodik ödemeleri değil aynı zamanda toplu ödemeleri de kapsayacağı belirtilmiştir.

6. 25 inci madde ile ilgili olarak

Bu fıkra, ise, “vergi hilesi” teriminin, talepte bulunulan Akit Devlette hapisle cezalandırılabilen bir vergi suçu oluşturan hileli bir davranış anlamına geldiği açıklanmakta ve “vergi hilesi”nin hangi durumları kapsayacağı belirtilmektedir.

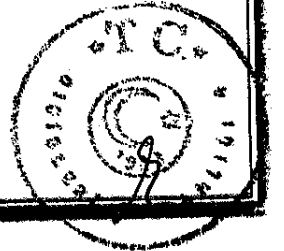
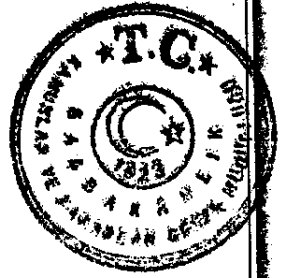

**TÜRKİYE CUMHURİYETİ İLE
İSVİÇRE KONFEDERASYONU ARASINDA
GELİR ÜZERİNDEN ALINAN VERGİLERDE
ÇİFTE VERGİLENDİRMEYİ ÖNLEME
ANLAŞMASI**

**TÜRKİYE CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ
VE
İSVİÇRE FEDERAL KONSEYİ**

**Gelir üzerinden alınan vergilerde çifte vergilendirmeyi
önleyen bir anlaşma yapmak isteğiyle**

AŞAĞIDAKİ ANLAŞMAYA VARMIŞLARDIR:

Madde 1 KAPSANAN KİŞİLER

Bu Anlaşma Akit Devletlerden birinin veya her ikisinin mukimi olan kişilere uygulanacaktır.

Madde 2 KAVRANAN VERGİLER

1. Bu Anlaşma, ne şekilde alındığına bakılmaksızın, bir Akit Devlet veya politik alt bölümleri ya da mahalli idareleri adına gelir üzerinden alınan vergilere uygulanacaktır.

2. Menkul veya gayrimenkul varlıkların devrinden doğan kazançlara uygulanan vergiler ile ücret veya maaşların toplam tutarı üzerinden teşebbüsler tarafından ödenen vergiler ve sermaye değer artışlarına uygulanan vergiler de dâhil olmak üzere, toplam gelir veya gelir unsurları üzerinden alınan tüm olağan ve olağanüstü vergiler, gelir üzerinden alınan vergiler olarak kabul edilecektir.

3. Anlaşmanın uygulanacağı mevcut vergiler özellikle:

a) İsviçre'de:

gelir (toplam gelir, kazanılmış gelir, sermayeden elde edilen gelir, sınai ve ticari karlar, sermaye değer artış kazançları ve diğer gelir unsurları) üzerinden alınan federal, kantonal ve komünal vergileri;

(Bundan böyle "İsviçre vergisi" olarak bahsedilecektir);

b) Türkiye'de:

- i) gelir vergisi;
- ii) kurumlar vergisi;

(Bundan böyle "Türk vergisi" olarak bahsedilecektir).

4. Anlaşma aynı zamanda, Anlaşmanın imza tarihinden sonra mevcut vergilere ilave olarak veya onların yerine alınan ve mevcut vergilerle aynı nitelikte olan veya onlara önemli ölçüde benzeyen vergilere de uygulanacaktır. Akit Devletlerin yetkili makamları, ilgili vergi yasalarında yapılan önemli değişiklikleri birbirlerine bildireceklerdir.

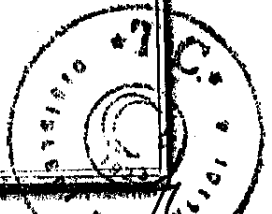
5. Anlaşma, her bir Akit Devletin bahis, kumar veya piyango kazancı üzerinden aldığı vergilere uygulanmayacaktır.

Madde 3 GENEL TANIMLAR

1. Bu Anlaşmanın amaçları yönünden, metin aksini gerektirmedikçe:

- a) i) "İsviçre" terimi İsviçre Konfederasyonu anlamına gelir;
- ii) "Türkiye" terimi, Türkiye Cumhuriyeti topraklarını, kara sularını, bunun yanı sıra uluslararası hukuka uygun olarak doğal kaynakların işletilmesi ve korunması amacıyla münhasır yargı yetkisi veya egemenlik haklarına sahip olduğu deniz alanlarını ifade eder;
- b) "bir Akit Devlet" ve "diğer Akit Devlet" terimleri, metnin gereğine göre, İsviçre veya Türkiye anlamına gelir;
- c) "vergi" terimi, bu Anlaşmanın 2 nci maddesinde kavranan herhangi bir vergi anlamına gelir;
- d) "kişi" terimi, bir gerçek kişiyi, bir şirketi ve kişilerin oluşturduğu diğer herhangi bir kuruluşu kapsar;
- e) "şirket" terimi, herhangi bir kurum veya vergileme yönünden kurum olarak muamele gören herhangi bir kuruluş anlamına gelir;
- f) "ana merkez" (kayıtlı merkez) terimi, İsviçre Borçlar Kanunu'na göre tescil edilen ana merkez ya da Türk Ticaret Kanunu'na göre tescil edilen kanuni ana merkez anlamına gelir;
- g) "vatandaş" terimi:
 - i) bir Akit Devletin vatandaşlığına sahip herhangi bir gerçek kişiyi;
 - ii) bir Akit Devlette yürürlükte olan mevzuata göre statü kazanan herhangi bir hükmi şahıs, ortaklığı veya derneğiifade eder;
- h) "bir Akit Devletin teşebbüsü" ve "diğer Akit Devletin teşebbüsü" terimleri sırasıyla, bir Akit Devlet mukimi tarafından işletilen bir teşebbüs ve diğer Akit Devletin mukimi tarafından işletilen bir teşebbüs anlamına gelir;
- i) "yetkili makam" terimi:
 - i) İsviçre'de, Federal Vergi İdaresi Direktörünü veya onun yetkili temsilcisini;

ii) Türkiye'de, Maliye Bakanı'nı veya onun yetkili temsilcisini

ifade eder;

- j) "uluslararası trafik" terimi, yalnızca diğer Akit Devletin sınırları içinde gerçekleştirilen gemi, hava veya karayolu nakil vasıtası işletmeciliği hariç olmak üzere, bir Akit Devlet teşebbüsü tarafından gemi, hava veya karayolu nakil vasıtası işletilerek yapılan taşımacılığı ifade eder.

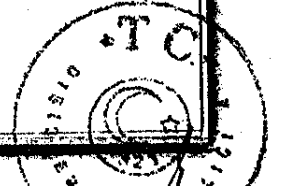
2. Anlaşmanın bir Akit Devlet tarafından herhangi bir tarihte uygulanmasına ilişkin olarak, Anlaşmada tanımlanmamış herhangi bir terim, metin aksini gerektirmedikçe, Anlaşmanın uygulanacağı vergilerin amaçları bakımından, o tarihte bu Devletin mevzuatında sahip olduğu anlamı taşıyacak ve bu Devletin yürürlükteki vergi mevzuatında yer alan bir anlam, bu Devletin diğer mevzuatında bu terime verilen anlama göre üstünlük taşıyacaktır.

Madde 4 MUKİM

1. Bu Anlaşmanın amaçları bakımından, "bir Akit Devletin mukimi" terimi, bu Devlet, herhangi bir politik alt bölümü veya mahalli idaresi de dahil olmak üzere, o Devletin mevzuatı gereğince ev, ikametgah, ana merkez (kayıtlı merkez), yönetim yeri veya benzer yapıda diğer herhangi bir kriter nedeniyle vergi mükellefi olan kişi anlamına gelir.

2. 1 inci fıkra hükümleri dolayısıyla bir gerçek kişi her iki Akit Devletin de mukimi olduğunda, bu kişinin durumu aşağıdaki şekilde belirlenecektir:

- Bu kişi, yalnızca daimi olarak kalabileceği bir evin bulunduğu Devletin mukimi kabul edilecektir. Eğer bu kişinin her iki Devlette de daimi olarak kalabileceği bir evi varsa, bu kişi, yalnızca kişisel ve ekonomik ilişkilerinin daha yakın olduğu (hayati menfaatlerin merkezi olan) Devletin mukimi olarak kabul edilecektir;
- Eğer kişinin hayati menfaatlerinin merkezinin yer aldığı Devlet saptanamazsa veya her iki Devlette de daimi olarak kalabileceği bir evi yoksa, bu kişi yalnızca kalmayı adet edindiği evin bulunduğu Devletin mukimi kabul edilecektir;
- Eğer kişinin her iki Devlette de kalmayı adet edindiği bir ev varsa veya her iki Devlette de böyle bir ev söz konusu değilse, bu kişi yalnızca vatandaşı olduğu Devletin mukimi kabul edilecektir;
- Eğer kişi her iki Devletin de vatandaşı ise veya her iki Devletin de vatandaşı değilse, Akit Devletlerin yetkili makamları sorunu karşılıklı anlaşmayla çözeceklerdir.

3. Gerçek kişi dışındaki bir kişi 1 inci fıkra hükümleri dolayısıyla her iki Akit Devletin de mukimi olduğunda, bu kişi, yalnızca etkin yönetim merkezinin bulunduğu Devletin mukimi kabul edilecektir.

Madde 5 İŞYERİ

1. Bu Anlaşmanın amaçları bakımından "işyeri" terimi, bir teşebbüsün işinin tamamen veya kısmen yürütüldüğü işe ilişkin sabit bir yer anlamına gelir.

2. "İşyeri" terimi özellikle şunları kapsamına alır:

- a) Yönetim yeri;
- b) Şube;
- c) Büro;
- d) Fabrika;
- e) Atölye;
- f) Maden ocağı, petrol veya doğal gaz kuyusu, taş ocağı veya doğal kaynakların çıkarıldığı diğer herhangi bir yer.

3. "İşyeri" terimi aşağıdakileri de ihtiva eder:

- a) Altı aydan fazla devam eden bir inşaat şantiyesi, yapım, montaj veya kurma projesi veya bunlarla bağlantılı gözetim faaliyetleri;
- b) Bir teşebbüs tarafından, çalışanları veya teşebbüs tarafından bu amaçla görevlendirilen diğer personel aracılığıyla bir Akit Devlette ifa edilen ve herhangi bir 12 aylık dönemde (aynı veya bağlı proje için) toplam altı aylık süre veya süreleri aşan, danışmanlık hizmetleri dahil hizmet tedarikleri.

4. Bu maddenin daha önceki hükümleri ile bağlı kalınmaksızın, "işyeri" teriminin aşağıdaki hususları kapsamadığı kabul edilecektir:

- a) Teşebbüs tesislerinin, teşebbüse ait malların veya ticari eşyanın yalnızca depolanması, teşhiri veya teslimi amacıyla kullanılması;
- b) Teşebbüse ait mal veya ticari eşya stoklarının, yalnızca depolama, teşhir veya teslim amacıyla elde tutulması;
- c) Teşebbüse ait mal veya ticari eşya stoklarının, yalnızca bir başka teşebbüse işlettilmesi amacıyla elde tutulması.

- d) İşe ilişkin sabit bir yerin, yalnızca teşebbüse mal veya ticari eşya satın alma veya bilgi toplama amacıyla elde tutulması;
- e) İşe ilişkin sabit bir yerin, yalnızca teşebbüs için reklam, bilgi sağlama, bilimsel araştırma veya hazırlayıcı veya yardımcı nitelik taşıyan benzer nitelikteki faaliyetlerin yürütülmesi amacıyla elde tutulması;
- f) İşe ilişkin sabit yerdeki bütün faaliyetlerin bir arada yürütülmesi sonucunda oluşan faaliyetin hazırlayıcı veya yardımcı nitelikte olması şartıyla, işe ilişkin sabit bir yerin yalnızca a) ile e) bentlerinde bahsedilen faaliyetlerin birini veya birkaçını bir arada yürütmek amacıyla elde tutulması.

5. 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleriyle bağlı kalınmaksızın, bir kişi -6 ncı fıkranın uygulanacağı bağımsız nitelikteki bir acente dışında- bir Akit Devlette, bir teşebbüs adına hareket eder ve o teşebbüs adına sözleşme akdetme yetkisine sahip olup, bu yetkisini mutaden kullanırsa, bu kişinin faaliyetleri, 4 üncü fıkra bahsedilen ve anılan fıkra hükümlerine göre işe ilişkin sabit bir yer aracılığıyla yürütüldüğünde bu sabit yere işyeri mahiyeti kazandırmayan faaliyetlerle sınırlı olmadıkça, bu teşebbüs, bu Devlette, söz konusu kişinin teşebbüs için gerçekleştirdiği her türlü faaliyet dolayısıyla bir işyerine sahip kabul edilecektir.

6. Bir teşebbüs, bir Akit Devlette işlerini yalnızca kendi işlerine olağan şekilde devam eden bir simsar, genel komisyon acentesi veya bağımsız statüde diğer herhangi bir acente vasıtasıyla yürüttüğü için bu Devlette bir işyerine sahip kabul olunmayacaktır.

7. Bir Akit Devletin mukimi olan bir şirket, diğer Akit Devletin mukimi olan veya bu diğer Devlette ticari faaliyette bulunan (bir işyeri vasıtasıyla veya diğer bir şekilde) bir şirketi kontrol eder ya da onun tarafından kontrol edilirse, bu şirketlerden herhangi biri diğeri için bir işyeri oluşturmayacaktır.

Madde 6

GAYRİMENKUL VARLIKLARDAN ELDE EDİLEN GELİR

1. Bir Akit Devlet mukiminin diğer Akit Devlette bulunan gayrimenkul varlıklardan elde ettiği gelir (tarım ve ormancılıktan elde edilen gelir dahil), bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. "Gayrimenkul varlık" terimi, söz konusu varlığın bulunduğu Akit Devletin mevzuatına göre tanımlanacaktır. Terim her halükarda, gayrimenkul varlığa müteferri varlıkları, tarım ve ormancılıkta kullanılan araçları ve hayvanları, her çeşit balıkçılık alanlarını, özel hukuk hükümlerinin uygulanacağı gayrimenkul mülkiyetine ilişkin hakları, gayrimenkul intifa haklarını ve maden ocaklarının, kaynakların ve diğer doğal kaynakların işletilmesi veya işletme hakkı karşılığında doğan sabit ya da değişken ödemeler üzerindeki hakları kapsayacak; gemi, uçak ve karayolu nakil vasıtaları gayrimenkul varlık olarak kabul edilmeyecektir.

3. 1 inci fıkra hükümleri, gayrimenkul varlığın doğrudan kullanımından, kiralanmasından veya diğer herhangi bir şekilde kullanımından elde edilen gelire uygulanacaktır.

4. 1 inci ve 3 üncü fıkra hükümleri aynı zamanda, bir teşebbüsün gayrimenkul varlıklardan elde ettiği gelir ile serbest meslek faaliyetlerinin icrasında kullanılan gayrimenkul varlıklardan elde edilen gelire de uygulanacaktır.

Madde 7 **TİCARİ KAZANÇLAR**

1. Bir Akit Devlet teşebbüsüne ait kazanç, söz konusu teşebbüs diğer Akit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunmadıkça, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir. Eğer teşebbüs yukarıda bahsedilen şekilde ticari faaliyette bulunursa, teşebbüsün kazancı yalnızca işyerine atfedilebilen miktarla sınırlı olmak üzere bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. 3 üncü fıkra hükümleri saklı kalmak üzere, bir Akit Devlet teşebbüsü diğer Akit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunduğu anda, her iki Akit Devlette de bu işyerine atfedilecek kazanç, bu işyeri aynı veya benzer koşullar altında, aynı veya benzer faaliyetlerde bulunan, ayrı ve bağımsız bir teşebbüs olsaydı ve işyerini oluşturduğu teşebbüsten tamamen bağımsız bir nitelik kazansaydı ne kazanç elde edecek ise aynı miktarda bir kazanç olacaktır.

3. Bir işyerinin kazancı belirlenirken, işyerinin bulunduğu Devlette veya başka yerde yapılan, yönetim ve genel idare giderleri de dahil olmak üzere işyerinin amaçlarına uygun olan giderlerin indirilmesine müsaade edilecektir.

4. İşyerine, bu işyeri tarafından teşebbüs adına yalnızca mal veya ticari eşya satın alınması dolayısıyla hiç bir kazanç atfedilmeyecektir.

5. Kazanç, bu Anlaşmanın diğer maddelerinde ayrı olarak düzenlenen gelir unsurlarını da kapsamına aldığı anda, o maddelerin hükümleri bu madde hükümlerinden etkilenmeyecektir.

Madde 8 **DENİZ, HAVA VE KARA YOLU** **TAŞIMACILIĞI**

1. Bir Akit Devlet teşebbüsünün uluslararası trafikte gemi, uçak veya kara yolu nakil vasıtası işletmeciliğinden elde ettiği kazançlar, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir.

2. 1 inci fıkra hükümleri aynı zamanda, bir ortaklığa, bir ortak teşebbüse veya uluslararası işletilen bir acenteye iştirak dolayısıyla elde edilen kazançlara da uygulanacaktır.

Madde 9 BAĞIMLI TEŞEBBÜSLER

1. a) Bir Akit Devlet teşebbüsü doğrudan veya dolaylı olarak diğer Akit Devlet teşebbüsünün yönetim, kontrol veya sermayesine katıldığında, veya
- b) Aynı kişiler doğrudan veya dolaylı olarak bir Akit Devlet teşebbüsünün ve diğer Akit Devlet teşebbüsünün yönetim, kontrol veya sermayesine katıldığında,

ve her iki halde de, iki teşebbüs arasındaki ticari ve mali ilişkilerde oluşan veya empoze edilen koşullar, bağımsız teşebbüsler arasında oluşması gereken koşullardan farklılaştığında, bu teşebbüslerden birisinde olması gereken, fakat bu koşullar dolayısıyla kendini göstermeyen kazanç, o teşebbüsün kazancına eklenip buna göre vergilendirilebilir.

2. Bir Akit Devletin kendi teşebbüsünün kazancına dahil edip vergilendirdiği kazanç, diğer Akit Devlette vergilendirilen diğer Devlet teşebbüsünün kazancını içermesi ve aynı zamanda, ilk bahsedilen Devletin kavradığı bu kazancın iki bağımsız teşebbüs arasında olması gereken koşullar göz önünde tutularak, sonradan bu ilk bahsedilen Devletçe yürütülen hesaplamalar sonucunda belirlenen kazanç olması durumunda, Akit Devletlerin yetkili makamları, kazançların düzeltilmesi hususunda bir anlaşmaya varmak için birbirlerine danışabilirler. Karşılıklı anlaşmaya varılması halinde, ilgili Akit Devlet gerekli düzeltmeleri yapacaktır.

3. Bir Akit Devlet, kendi iç mevzuatında öngörülen zaman aşımı süresinin bitmesinden sonra ve her halükarda değişikliğe uğrayacak kazancın bu Devletin bir teşebbüsünde tahakkuk ettiği yılın bitiminden itibaren 5 yıl sonra, bir teşebbüsün kazancını 1 inci fıkra da belirtilen koşullarda değiştirmeyecektir.

Madde 10 TEMETTÜLER

1. Bir Akit Devletin mukimi olan bir şirket tarafından diğer Akit Devletin bir mukimine ödenen temettüler, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber söz konusu temettüler, ödemeyi yapan şirketin mukimi olduğu Akit Devlette ve bu Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir; ancak, temettünün gerçek lehđarı diğer Akit Devletin bir mukimi ise, bu şekilde alınacak vergi aşağıdaki oranları aşmayacaktır:

a) İsviçre yönünden:

i) gerçek lehdar, temettü ödeyen şirketin sermayesinin doğrudan doğruya en az yüzde 20'sini elinde tutan bir şirket (ortaklık hariç) ise gayrisafi temettü tutarının yüzde 5'i;

ii) tüm diğer durumlarda gayrisafi temettü tutarının yüzde 15'i;

b) Türkiye yönünden:

i) gerçek lehdar, temettü ödeyen şirketin sermayesinin doğrudan doğruya en az yüzde 20'sini elinde tutan bir şirket (ortaklık hariç) ise, iştiraklerden sağlanan kazançlar ile toplam kazancın birbirlerine oranı nispetinde kazanç vergisinden yapılan bir indirim ya da buna mukabil bir indirim yoluyla söz konusu temettüler için İsviçre Vergisi'nden bir indirim sağlanması koşuluyla gayrisafi temettü tutarının yüzde 5'i;

ii) tüm diğer durumlarda gayrisafi temettü tutarının yüzde 15'i.

Bu fıkra, temettülerin ödendiği kazançlar yönünden şirketin vergilendirilmesini etkilemeyecektir.

Akit Devletlerin yetkili makamları, bu sınırlamaların uygulama şeklini karşılıklı anlaşmayla belirleyeceklerdir.

3. Bu maddede kullanılan "temettü" terimi, hisse senetlerinden, intifa senetlerinden veya intifa haklarından, kurucu hisse senetlerinden veya alacak niteliğinde olmayıp kazanç katılmayı sağlayan diğer haklardan elde edilen gelirler ile dağıtımını yapan şirketin mukim olduğu Devletin mevzuatına göre, vergileme yönünden hisse senetlerinden elde edilen gelirle aynı muameleyi gören diğer şirket haklarından elde edilen gelirleri ifade eder.

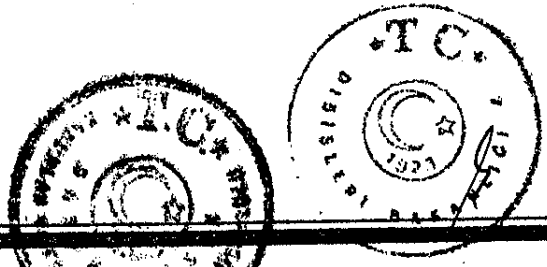
4. Diğer Akit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunan bir Akit Devlet şirketinin kazancı, 7 nci maddeye göre vergilendirildikten sonra kalan kısım işyerinin bulunduğu Akit Devlette vergilendirilebilir. Ancak, bu şekilde alınacak vergi aşağıdaki oranları aşmayacaktır:

a) İsviçre yönünden, kalan kısmın yüzde 5 i,

b) Türkiye yönünden,

i) şirketin kazançları İsviçre'de vergiden muaf tutulursa kalan kısmın yüzde 5'i;

ii) tüm diğer durumlarda kalan kısmın yüzde 15'i.

5. Bir Akit Devlet mukimi olan temettünün gerçek lehdarı, temettüyü ödeyen şirketin mukim olduğu diğer Akit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunursa veya bu diğer Devlette yer alan sabit bir yer vasıtasıyla serbest meslek faaliyetinde bulunursa ve söz konusu temettü elde ediliş olayı ile bu işyeri veya sabit yer arasında etkin bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri uygulanmayacaktır. Bu durumda, olayına göre 7 nci veya 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

1. 6. Bu maddenin 4 üncü fıkra hükümleri saklı kalmak üzere, bir Akit Devlet mukimi olan bir şirket, diğer Akit Devlette kazanç veya gelir elde ettiğinde, bu diğer Devlet, temettülerin kendi mukimlerinden birine ödenmesi veya temettü elde ediliş olayı ile bu diğer Devlette bulunan bir işyeri veya sabit yer arasında etkin bir bağ bulunması durumları hariç olmak üzere, bu şirket tarafından ödenen temettüler üzerinden herhangi bir vergi alamayacağı gibi, ödenen temettülerin veya dağıtılmamış kazancın tamamen veya kısmen bu diğer Devlette elde edilen kazançtan veya gelirden oluşması durumunda bile, bu şirketin dağıtılmayan kazançları üzerinden bir dağıtılmayan kazanç vergisi alamaz.

Madde 11 FAİZ

1. Bir Akit Devlette doğan ve diğer Akit Devletin bir mukimine ödenen faiz, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber bu faiz, elde edildiği Akit Devlette ve o Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir; ancak, faizin gerçek lehdarı diğer Akit Devletin bir mukimi ise, bu şekilde alınacak vergi, aşağıdaki oranları aşmayacaktır:

- a) Eximbank ya da amacı ihracatı teşvik etmek olan benzeri bir kuruluş tarafından ihracatı teşvik etmek amacıyla verilen, garanti edilen ya da sigortalanan bir borç ya da kredi yönünden, faizin gayrisafi tutarının yüzde 5'i;
- b) faiz bir banka tarafından elde edilmişse, faizin gayrisafi tutarının yüzde 10'u;
- c) tüm diğer durumlarda faizin gayrisafi tutarının yüzde 10'u.

Akit Devletlerin yetkili makamları, bu sınırlamaların uygulama şeklini karşılıklı anlaşma ile belirleyeceklerdir.

3. 2 nci fıkra hükümlerine bakılmaksızın, faizin diğer Akit Devlete ya da bu diğer Devletin Merkez Bankasına ödenmesi halinde, söz konusu faiz elde edildiği Akit Devlette vergiden istisna edilecektir.

4. Bu maddede kullanılan "faiz" terimi, ipotek garantisine bağlı olsun olmasın ve kazanca katılma hakkını tanısin tanımasın, kamu menkul kıymetleri ile tahvil veya borç senetlerinden elde edilen gelirler ile her nevi alacaklardan doğan gelirler ve gelirin

elde edildiği Devletin vergi mevzuatına göre ikrazat geliri sayılan diğer bütün gelirleri ifade eder.

5. Akit Devletlerden birinin mukimi olan faizin gerçek lehdarı, faizin elde edildiği diğer Akit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunursa veya bu diğer Devlette yer alan sabit bir yer vasıtasıyla serbest meslek faaliyetinde bulunursa ve söz konusu faizin ödendiği alacak ile bu işyeri veya sabit yer arasında etkin bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci, 2 nci ve 3 üncü fıkra hükümleri uygulanmayacaktır. Bu durumda, olayına göre 7 nci veya 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

6. Faizin, bu ödemeyi yapan kişinin mukim olduğu Devlette elde edildiği kabul olunacaktır. Bununla beraber, faiz ödeyen kişi, bir Akit Devletin mukimi olsun veya olmasın, bir Akit Devlette faiz ödemeye neden olan borç-alacak ilişkisiyle bağlantılı bir işyerine veya sabit yere sahip olduğunda ve faiz bu işyeri ya da sabit yerden kaynaklandığında, söz konusu faizin işyerinin veya sabit yerin bulunduğu Devlette elde edildiği kabul olunacaktır.

7. Alacak karşılığında ödenen faizin miktarı, ödeyici ile gerçek lehdar arasında veya her ikisi ile bir başka kişi arasında var olan özel ilişki nedeniyle, böyle bir ilişkinin olmadığı durumlarda ödeyici ve lehdar arasında kararlaştırılacak miktarı aştığında, bu madde hükümleri yalnızca en son bahsedilen miktara uygulanacaktır. Bu durumda ödemelerin aşan kısmı, bu Anlaşmanın diğer hükümleri de dikkate alınarak, her bir Akit Devletin mevzuatına göre vergilendirilecektir.

Madde 12 **GAYRİMADDİ HAK BEDELLERİ**

1. Bir Akit Devlette doğan ve diğer Akit Devletin bir mukimine ödenen gayrimaddi hak bedelleri, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber söz konusu gayrimaddi hak bedelleri, elde edildikleri Akit Devlette ve o Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir; ancak, gayrimaddi hak bedelinin gerçek lehdarı diğer Akit Devletin bir mukimi ise, bu şekilde alınacak vergi gayrimaddi hak bedelinin gayrisafi tutarının yüzde 10'unu aşmayacaktır.

Akit Devletlerin yetkili makamları, bu sınırlamaların uygulama şeklini karşılıklı anlaşma ile belirleyeceklerdir.

3. Bu maddede kullanılan "gayrimaddi hak bedelleri" terimi, sinema filmleri ile radyo veya televizyon kayıtları dahil olmak üzere edebi, sanatsal veya bilimsel her nevi telif hakkının, her nevi patentin, alameti farikanın, desen veya modelin, planın, gizli formül veya üretim yönteminin kullanımı veya kullanım hakkı karşılığında veya sınai, ticari veya bilimsel tecrübeye dayalı bilgi birikimi için veya sınai, ticari veya bilimsel teçhizatın kullanımı ya da kullanım hakkı karşılığında, yapılan her türlü ödemeyi ifade eder.

4. Akit Devletlerden birinin mukimi olan gayrimaddi hak bedelinin gerçek lehdarı, gayrimaddi hak bedelinin elde edildiği diğer Akit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunursa veya bu diğer Devlette yer alan sabit bir yer vasıtasıyla serbest meslek faaliyetinde bulunursa ve söz konusu bedelin ödendiği hak veya varlık ile bu işyeri veya sabit yer arasında etkin bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri uygulanmayacaktır. Bu durumda, olayına göre 7 nci veya 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

5. Gayrimaddi hak bedellerinin, bu ödemeyi yapan kişinin mukim olduğu Akit Devlette elde edildiği kabul olunacaktır. Bununla beraber, gayrimaddi hak bedelini ödeyen kişi, bir Akit Devletin mukimi olsun veya olmasın, bir Akit Devlette gayrimaddi hak bedelini ödemeye neden olan hak veya varlık ile bağlantılı bir işyerine veya sabit yere sahip olduğunda ve gayrimaddi hak bedeli bu işyeri veya sabit yerden kaynaklandığında, söz konusu gayrimaddi hak bedelinin, işyerinin veya sabit yerin bulunduğu Akit Devlette elde edildiği kabul olunacaktır.

6. Kullanım, hak veya bilgi karşılığında ödenen gayrimaddi hak bedelinin miktarı, ödeyici ile gerçek lehdar arasında veya her ikisi ile bir başka kişi arasında var olan özel ilişki nedeniyle, böyle bir ilişkinin olmadığı durumlarda ödeyici ile gerçek lehdar arasında kararlaştırılacak miktarı aştığında, bu madde hükümleri yalnızca en son bahsedilen miktara uygulanacaktır. Bu durumda ödemelerin aşan kısmı, bu Anlaşmanın diğer hükümleri de dikkate alınarak, her bir Akit Devletin mevzuatına göre vergilendirilecektir.

Madde 13 **SERMAYE DEĞER ARTIŞ KAZANÇLARI**

1. Bir Akit Devlet mukimince, diğer Akit Devlette yer alan ve 6 ncı maddede belirtilen gayrimenkul varlıkların elden çıkarılmasından sağlanan kazançlar, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bir Akit Devlet teşebbüsünün diğer Akit Devlette sahip olduğu bir işyerinin ticari varlığına dahil menkul varlıkların veya bir Akit Devlet mukiminin diğer Akit Devlette serbest meslek faaliyeti icra etmek üzere kullandığı sabit bir yere ait menkul varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazançlar, bu işyerinin (yalnız veya tüm teşebbüsle birlikte) veya sabit yerin elden çıkarılmasından doğan kazanç da dahil olmak üzere, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

3. Uluslararası trafikte işletilen gemi, uçak veya karayolu nakil vasıtalarının veya söz konusu gemi, uçak veya karayolu nakil vasıtalarının işletilmesiyle ilgili menkul varlıkların elden çıkarılmasından sağlanan kazançlar, yalnızca teşebbüsün mukim olduğu Akit Devlette vergilendirilecektir.

4. 1, 2 ve 3 üncü fıkralarda belirtilenlerin dışında kalan varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazançlar, yalnızca elden çıkaranın mukim olduğu Akit Devlette vergilendirilecektir. Bununla beraber, diğer Akit Devlette elde edilen ve bundan önceki cümlede bahsedilen sermaye değer-artış kazançları, iktisap ve elden

çıkarma arasındaki süre bir yılı aşmadığı takdirde, diğer Akit Devlette vergilendirilecektir.

Madde 14 **SERBEST MESLEK FAALİYETLERİ**

1. Akit Devletlerden birinin mukimi olan bir gerçek kişinin serbest meslek hizmetleri veya bağımsız nitelikteki diğer faaliyetleri dolayısıyla elde ettiği gelir, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir. Bununla beraber, söz konusu hizmet veya faaliyetler diğer Devlette icra edilirse ve eğer:

- a) bu kişi, bu diğer Devlette, söz konusu hizmet veya faaliyetleri icra etmek amacıyla düzenli olarak kullanabileceği sabit bir yere sahipse; veya
- b) bu kişi, bu diğer Devlette söz konusu hizmet veya faaliyetleri icra etmek amacıyla 12 aylık herhangi bir kesintisiz dönemde, bir veya birkaç seferde toplam 183 gün veya daha uzun bir süre kalırsa,

söz konusu gelir aynı zamanda bu diğer Akit Devlette de vergilendirilebilir.

Böyle bir durumda, olayına göre, ya yalnızca söz konusu sabit yere atfedilebilen gelir ya da yalnızca bu diğer Devlette bulunulan süre içerisinde icra edilen hizmet veya faaliyetlerden elde edilen gelir, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. "Serbest meslek faaliyetleri" terimi, özellikle bağımsız olarak yürütülen bilimsel, edebi, sanatsal, eğitici veya öğretici faaliyetleri, bunun yanı sıra doktorların, avukatların, mühendislerin, mimarların, dişçilerin ve muhasebecilerin bağımsız faaliyetlerini ve özel mesleki beceri gerektiren diğer faaliyetleri kapsar.

Madde 15 **BAĞIMLI FAALİYETLER**

1. 16, 18, 19 ve 20 nci maddelerin hükümleri saklı kalmak üzere, bir Akit Devlet mukiminin bir hizmet dolayısıyla elde ettiği ücret, maaş ve diğer benzeri gelirler, bu hizmet diğer Akit Devlette ifa edilmedikçe, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir. Hizmet diğer Devlette ifa edilirse, buradan elde edilen söz konusu gelir bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. 1 inci fıkra hükümlerine bakılmaksızın, bir Akit Devlet mukiminin diğer Akit Devlette ifa ettiği bir hizmet dolayısıyla elde ettiği gelir, eğer:

- a) Gelir elde eden kişi, diğer Devlette ilgili takvim yılı içinde bir veya birkaç seferde toplam 183 günü aşmayan bir süre kalırsa, ve

b) Ödeme, diğer Devletin mukimi olmayan bir işveren tarafından veya böyle bir işveren adına yapılırsa, ve

c) Ödeme, işverenin diğer Devlette sahip olduğu bir işyerinden veya sabit yerden yapılmazsa

yalnızca ilk bahsedilen Devlette vergilendirilecektir.

3. Bu maddenin bundan önceki hükümlerine bakılmaksızın, uluslararası trafikte işletilen bir gemi, hava veya karayolu nakil vasıtasında ifa edilen bir hizmet dolayısıyla elde edilen gelir, teşebbüsün mukim olduğu Akit Devlette vergilendirilebilir.

Madde 16
YÖNETİCİLERE YAPILAN ÖDEMELER

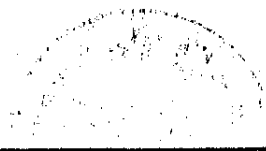
Bir Akit Devlet mukiminin, diğer Akit Devletin mukimi olan bir şirketin yönetim kurulu üyesi olması dolayısıyla elde ettiği ücret ve diğer benzeri ödemeler, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

Madde 17
SANATÇI VE SPORCULAR

1. 14 ve 15 inci maddelerin hükümlerine bakılmaksızın, bir Akit Devlet mukimi olan tiyatro, sinema, radyo veya televizyon sanatçısı gibi bir sanatçının veya bir müzisyenin ya da bir sporcunun diğer Akit Devlette bu nitelikteki şahsi faaliyetleri dolayısıyla elde ettiği gelir, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bir sanatçının ya da sporcunun icra ettiği bu nitelikteki şahsi faaliyetlerden doğan gelir, sanatçının veya sporcunun kendisi adına değil de bir başkası adına tahakkuk ederse bu gelir 7, 14 ve 15 inci maddelerin hükümleriyle bağlı kalınmaksızın, sanatçı ya da sporcunun faaliyetlerinin icra edildiği Akit Devlette vergilendirilebilir.

3. Sanatçı ya da sporcular tarafından bir Akit Devlette icra edilen faaliyetlerden elde edilen gelir veya kazanç, ücret, maaş ve benzeri gelirlere, bu Devlete yapılan ziyaretin önemli ölçüde diğer Akit Devletin, politik alt bölümünün ya da mahalli idaresinin kamusal fonlarından karşılanması halinde 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri uygulanmayacaktır.

Madde 18 EMEKLİ MAAŞLARI

1. 19 uncu maddenin 1 inci fıkrası hükümleri saklı kalmak üzere, bir Akit Devlet mukimine geçmiş çalışmalarının karşılığında ödenen emekli maaşları ve diğer benzeri ödemeler ile bu maddenin 2 nci fıkrasında tanımlanan düzenli ödemeler, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir.

2. "Düzenli ödeme" terimi, para veya para ile ölçülebilir bir menfaat karşılığında, tam ve yeterli bir ödemede bulunma yükümlülüğüne bağlı olarak, ömür boyu veya belirli ya da belirlenebilir bir süre, belirli zamanlarda, düzenli olarak ödenecek belirli bir meblağı ifade eder.

Madde 19 KAMU HİZMETLERİ

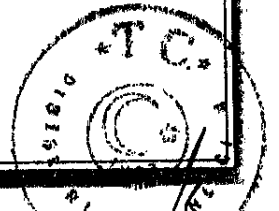
1. Bir Akit Devletin kendisine, politik alt bölümüne veya mahalli idaresine, bir kamu görevi dolayısıyla, bir gerçek kişi tarafından verilen hizmetler karşılığında, bu Devlet, alt bölüm veya mahalli idare tarafından veya bunlarca oluşturulan fonlardan yapılan ödemeler, emekli maaşları dahil, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir.

2. Akit Devletlerden birisi, politik alt bölümü veya mahalli idaresi tarafından yürütülen ticari faaliyetlerle bağlantılı hizmetler karşılığında yapılan ödemelere veya emekli maaşlarına 15, 16, 17 ve 18 inci maddelerin hükümleri uygulanacaktır.

Madde 20 ÖĞRENCİLER

1. Akit Devletlerden birini ziyareti sırasında veya hemen öncesinde diğer Akit Devletin mukimi durumunda olan ve ilk bahsedilen Devlette yalnızca öğrenim veya mesleki eğitim amacıyla bulunan bir öğrenciye veya stajyere, geçimini, öğrenimini veya mesleki eğitimi sağlayabilmesi için yapılan ödemeler, söz konusu ödemelerin bu Devletin dışındaki kaynaklardan yapılması şartıyla, bu Devlette vergilendirilmeyecektir.

2. 1 inci fıkrada bahsedilen bir öğrenci veya stajyer ayrıca, 1 inci fıkra kapsamına girmeyen bağışlar, burslar ve hizmet karşılığında elde edilen ödemeler yönünden, söz konusu öğrenimi veya mesleki eğitimi süresince, ziyaret ettiği Devletin mukimleri için geçerli olan vergilere ilişkin aynı muafiyet, istisna veya indirimlerden de yararlanma hakkını kazanacaktır.

Madde 21 DİĞER GELİRLER

1. Bir Akit Devlet mukiminin, nerede doğarsa doğsun, bu Anlaşmanın daha önceki maddelerinde belirtilmeyen gelir unsurları, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir.

2. 6 ncı maddenin 2 nci fıkrasında tanımlanan gayrimenkul varlıklardan elde edilen gelir hariç olmak üzere, bir Akit Devlet mukimi olan söz konusu gelir lehdarının diğer Akit Devlette bulunan bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette veya bu diğer Devlette yer alan sabit bir yer vasıtasıyla serbest meslek faaliyetinde bulunması ve gelirin ödendiği hak veya varlık ile bu işyeri veya sabit yer arasında etkin bir bağ bulunması halinde bu gelire 1 inci fıkra hükümleri uygulanmayacaktır. Bu durumda, olayına göre 7 nci veya 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

Madde 22 ÇİFTE VERGİLENDİRMENİN ÖNLENMESİ

1. İsviçre mukimleri için çifte vergilendirme aşağıdaki şekilde önlenecektir:

- a) Bir İsviçre mukimi, bu Anlaşma hükümlerine göre Türkiye'de vergilendirilebilen bir gelir elde ettiğinde, İsviçre, (b) bendi hükümleri saklı kalmak üzere bu geliri vergiden istisna edecek, ancak bu mukimin geriye kalan gelirine ilişkin vergiyi hesaplarken, istisna edilen geliri vergiden istisna edilmemiş gibi dikkate alarak bir vergi oranı uygulayabilecektir. Ancak bu istisna, 13 üncü maddenin 4 üncü fıkrasının 2 inci cümlesinde belirtilen kazançlara, bu kazançların Türkiye'de gerçekten vergilendirildiğinin kanıtlanması halinde uygulanacaktır.
- b) Bir İsviçre mukimi 10, 11 ve 12 nci madde hükümlerine göre Türkiye'de vergilendirilebilen temettü, faiz veya gayrimaddi hak bedeli elde ettiğinde, İsviçre, talep edilmesi durumunda, bu mukime indirim sağlayacaktır. Söz konusu indirim;
 - i) bu mukimin geliri üzerinden alınacak İsviçre vergisinden, 10,11 ve 12 nci madde hükümlerine göre Türkiye' de alınan vergiye eşit bir tutarın mahsubu şeklinde olabilir. Bununla birlikte bu mahsup, mahsuptan önce hesaplanan, Türkiye'de vergilendirilebilen söz konusu gelir unsurlarına atfedilebilen İsviçre vergisi tutarını aşmayacaktır; veya
 - ii) yukarıdaki (i) alt bendinde belirtilen indirimin genel prensiplerini dikkate alan standartlaştırılmış formül ile belirlenen İsviçre vergisinin toplam tutar olarak indirimi şeklinde olabilir;
 - iii) her halükarda, en azından temettü, faiz veya gayrimaddi hak bedellerinin gayrisafi tutarlarından Türkiye'de alınan verginin

mahsubunu kapsayacak şekilde, söz konusu temettü, faiz veya gayrimaddi hak bedellerinin İsviçre vergisinden kısmen istisna edilmesi biçiminde olabilir.

İsviçre, uygulanacak indirimi belirleyecek ve İsviçre Konfederasyonu'nun çifte vergilendirmeyi önlemeye yönelik uluslararası anlaşmalarının uygulanmasıyla ilgili İsviçre hükümlerine uygun olarak bir prosedür düzenleyecektir.

- c) Bir İsviçre mukimi, Türk Kanun ve Kararları hükümleri uyarınca Türk vergisinden istisna edilen veya sırasıyla 11 inci maddenin 2 nci fıkrası veya 12 nci maddenin 2 nci fıkrasında belirlenen orandan daha düşük bir oranda vergilendirilen faiz veya gayrimaddi hak bedeli elde ettiğinde, söz konusu faiz ve gayrimaddi hak bedelleri üzerinden Türkiye'de alınan vergi miktarı;

i) 11 inci maddede bahsedilen faiz ödemeleri yönünden %5;

ii) 12 nci maddede bahsedilen kiralama ödemeleri yönünden %5 ve tüm diğer gayrimaddi hak bedelleri için %10

oranlarında ödenmiş kabul edilecektir.

Bu bent hükümleri, yalnızca bu Anlaşmanın yürürlükte olduğu ilk 7 yıl için uygulanacaktır.

2. Türkiye mukimleri için çifte vergilendirme aşağıdaki şekilde önlenecektir:

- a) Türkiye dışındaki bir ülkede ödenen verginin Türk vergisinden mahsubunu düzenleyen Türk mevzuatı hükümleri saklı kalmak üzere (bu hükümler buradaki genel prensipleri değiştirmeksizin zaman zaman tadil edilebilir), bir Türkiye mukiminin, İsviçre'deki kaynaklardan elde ettiği gelir (kazançlar ve vergiye tabi gelirler dahil) üzerinden İsviçre mevzuatına göre ve bu Anlaşma'ya uygun olarak ödenen İsviçre vergisinin, söz konusu gelir üzerinden alınacak Türk vergisinden mahsubuna müsaade edilecektir. Bununla beraber bu mahsup, söz konusu gelire atfedilebilen, mahsuptan önce hesaplanan Türk vergisi miktarını aşmayacaktır;
- b) Anlaşmanın herhangi bir hükmü uyarınca bir Türkiye mukimi tarafından elde edilen gelir Türkiye'de vergiden istisna edilirse, Türkiye, bu mukimin geriye kalan geliri üzerinden alınacak vergi miktarını hesaplarken, istisna edilmiş olan geliri de dikkate alabilir.

Madde 23 AYRIM YAPILMAMASI

1. Bir Akit Devletin vatandaşları, diğer Akit Devlette, bu diğer Devletin vatandaşlarının aynı koşullarda, özellikle mukimlik yönünden, karşı karşıya kaldıkları veya kalabilecekleri vergilemeden veya buna bağlı mükellefiyetlerden değişik veya daha ağır bir vergilemeye ve buna bağlı mükellefiyetlere tabi tutulmayacaklardır. Bu hüküm, 1 inci madde hükümlerine bakılmaksızın, Akit Devletlerden birinin veya her ikisinin mukimi olmayan kişilere de uygulanacaktır.

2. 10 uncu maddenin 4 üncü fıkrası hükümleri saklı kalmak üzere, bir Akit Devlet teşebbüsünün diğer Akit Devlette sahip olduğu bir işyeri, diğer Devlette, bu diğer Devletin aynı faaliyetleri yürüten teşebbüslerine göre daha az lehe bir vergileme ile karşı karşıya kalmayacaktır.

3. Bir Akit Devletin, diğer Akit Devletin bir veya bir kaç mukimi tarafından, doğrudan veya dolaylı olarak, kısmen veya tamamen sermayesine sahip olunan veya kontrol edilen teşebbüsleri, ilk bahsedilen Devlette, bu Devletin diğer benzeri teşebbüslerinin tabi oldukları veya olabilecekleri vergilemeden veya buna bağlı mükellefiyetlerden değişik veya daha ağır vergilemeye ve buna bağlı mükellefiyetlere tabi tutulmayacaklardır.

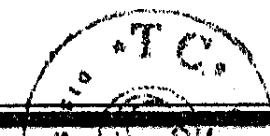
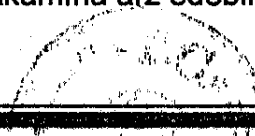
4. 9 uncu maddenin 1 inci fıkrası, 11 inci maddenin 7 nci fıkrası veya 12 nci maddenin 6 ncı fıkrası hükümlerinin uygulanacağı durumlar hariç olmak üzere, bir Akit Devlet teşebbüsünün diğer Akit Devletin bir mukimine ödediği faiz, gayrimaddi hak bedeli ve diğer ödemeler, söz konusu teşebbüsün vergilendirilebilir kazancının belirlenmesi amacıyla, bu ödemeler ilk bahsedilen Devletin bir mukimine yapılmış gibi, aynı koşullarda indirilebilecektir.

5. Bu hükümler, bir Akit Devletin kendi mukimlerine şahsi veya ailevi durumları dolayısıyla uyguladığı şahsi indirimleri, vergi ve matrah indirimlerini diğer Akit Devletin mukimlerine de uygulamak zorunda olduğu yönünde anlaşılmayacaktır.

6. Bu maddede "vergilendirme" terimi, bu Anlaşmanın konusuna giren vergileri ifade eder.

Madde 24 KARŞILIKLI ANLAŞMA USULÜ

1. Bir kişi, Akit Devletlerden birinin veya her ikisinin işlemlerinin kendisi için bu Anlaşmanın hükümlerine uygun düşmeyen bir vergileme yarattığı veya yaratacağı kanaatine vardığında, bu Devletlerin iç mevzuatlarında öngörülen müracaat usulleriyle bağlı kalmaksızın, olayı mukimi olduğu Akit Devletin yetkili makamına veya durumu 23 üncü maddenin 1 inci fıkrasına uygun düşerse, vatandaş olduğu Akit Devletin yetkili makamına arz edebilir.

2. Söz konusu yetkili makam, itirazı haklı bulmakla beraber kendisi tatminkar bir çözüme ulaşamadığı takdirde, Anlaşmaya ters düşen bir vergilemeyi önlemek amacıyla, diğer Akit Devletin yetkili makamıyla karşılıklı anlaşmayla konuyu çözmeye gayret sarf edecektir.

3. Akit Devletlerin yetkili makamları, Anlaşmanın yorumundan veya uygulanmasından kaynaklanan her türlü güçlüğü veya tereddüdü karşılıklı anlaşmayla çözmek için gayret göstereceklerdir. Yetkili makamlar aynı zamanda, Anlaşmada ele alınmayan durumlardan kaynaklanan çifte vergilendirmenin ortadan kaldırılması için de birbirlerine danışabilirler.

4. Akit Devletlerin yetkili makamları, bundan önceki fıkralarda belirtilen hususlarda anlaşmaya varabilmek için birbirleriyle, kendilerinden veya temsilcilerinden oluşan ortak bir komisyon kanalı da dahil olmak üzere, doğrudan haberleşebilirler. Anlaşmaya varabilmek için sözlü görüş alışverişi gerekli görüldüğünde, bu görüşme, Akit Devletlerin yetkili makamlarının temsilcilerinden oluşan bir Komisyon kanalıyla yürütülebilir.

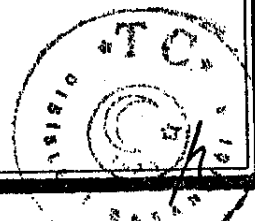
Madde 25 BİLGİ DEĞİŞİMİ

1. Akit Devletlerin yetkili makamları, talep üzerine, bu Anlaşma hükümlerinin yürütülmesi için gerekli olan bilgileri ve bu Anlaşmanın konusuna giren vergilere ilişkin vergi kaçakçılığı hakkındaki iç mevzuat hükümlerinin yürütülmesi için gerekli olan bilgileri değişime tabi tutacaklardır. Bu şekilde değişime tabi tutulan her türlü bilgi gizli tutulacak ve yalnızca bu Anlaşma kapsamına giren vergilerin tahakkuku, tahsilatı veya idaresi, cebri icrası ya da kovuşturmasıyla veya bu hususlardaki şikayet ve itirazlara bakmakla görevli kişi veya makamlara (adli makamlar ve idari kuruluşlar dahil) verilebilecektir. Bu kişi veya makamlar söz konusu bilgileri yalnızca bu amaçlar doğrultusunda kullanacaklardır. Herhangi bir ticari, sınai veya mesleki sırrı ya da ticari işlemi ifşa eden bilgiler değişime tabi tutulmayacaktır.

2. Bu madde hükümleri hiçbir surette, Akit Devletleri, Akit Devletlerden birinin kanunları ve uygulamalarına uymayacak veya kendisinin egemenlik, güvenlik ya da kamu düzeni ile çelişecek idari önlemleri alma ya da kendi mevzuatı veya başvuruda bulunan Devletin mevzuatı çerçevesinde temin edilemeyen ayrıntıları sağlama yükümlülüğü altına sokacak şekilde yorumlanamaz.

Madde 26 DİPLOMAT HÜVİYETİNDEKİ MEMURLAR VE KONSOLSLUK MEMURLARI

1. Bu Anlaşma hükümleri, diplomat hüviyetindeki memurlar veya konsolosluk memurlarının uluslararası hukukun genel kuralları veya özel anlaşma hükümleri uyarınca yararlandıkları mali ayrıcalıkları etkilemeyecektir.

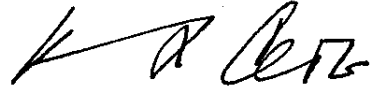
BU HUSUSLARI TEYİDEN, aşağıda imzaları bulunan tam yetkili temsilciler, bu Anlaşmayı imzaladılar.

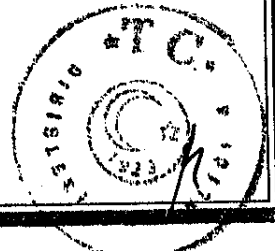
Türk, Fransız ve İngiliz dillerinde, ikişer nüsha halinde, her üç metin de aynı derecede geçerli olmak üzere, 22 Mayıs 2008 tarihinde, Bern'de düzenlenmiştir. Metinler arasında farklılık olması halinde, İngilizce metin geçerli olacaktır.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ
ADINA

Kemal UNAKITAN
Maliye Bakanı

İSVİÇRE FEDERAL KONSEYİ
ADINA

Hans-Rudolf MERZ
Maliye Bakanı

PROTOKOL

Türkiye Cumhuriyeti ile İsviçre Konfederasyonu arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşmasının imzalanması sırasında imzalayan taraflar, Anlaşmanın ayrılmaz bir parçasını oluşturan aşağıdaki hükümler üzerinde anlaşmaya varmışlardır.

1. 4 üncü madde ile ilgili olarak

4 üncü maddenin 3 üncü fıkrasının amaçları yönünden, "etkin yönetim merkezi", esas iş faaliyetlerinin yürütüldüğü ve işin yönetim ve kontrolünün yapıldığı yer anlamına gelir.

2. 10 uncu madde ile ilgili olarak

10 uncu maddenin 3 üncü fıkrası yönünden, Türkiye açısından temettülerin, yatırım fonları ve yatırım ortaklıklarından elde edilen geliri de kapsadığı anlaşılmaktadır.

3. 11 inci maddenin 2 nci fıkrasının (c) bendi ile ilgili olarak

2 nci fıkranın (c) bendinde belirtilen orana bakılmaksızın, Akit Devletler, iç mevzuatları uyarınca %15 oranına kadar bir vergi uygulayabilirler.

4. 12 nci ve 13 üncü maddelerle ilgili olarak

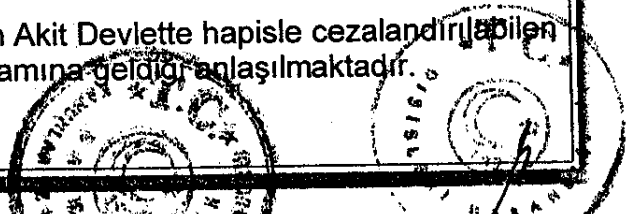
12 ve 13 üncü maddeler yönünden, 12 nci maddenin 3 üncü fıkrasında kapsanan bir varlığın satışı karşılığında alınan ödemelerde, bu ödemelerin söz konusu varlıkla ilgili olarak gerçek bir elden çıkarma karşılığında yapılmadığı ispat edilemez ise 13 üncü madde hükümlerinin uygulanacağı anlaşılmaktadır. Bu husus ispat edilirse 12 nci madde hükümleri uygulanacaktır.

5. 18 inci ve 19 uncu maddelerle ilgili olarak

Sırasıyla 18 ve 19 uncu maddelerde kullanılan "emekli maaşları" teriminin, yalnızca periyodik ödemeleri değil aynı zamanda toplu ödemeleri de kapsadığı anlaşılmaktadır.

6. 25 inci madde ile ilgili olarak

"Vergi hilesi" teriminin, talepte bulunulan Akit Devlette hapisle cezalandırılabilen bir vergi suçu oluşturan hileli bir davranış anlamına geldiği anlaşılmaktadır.

Önceki cümleye bakılmaksızın, "vergi hilesi" her halükarda, bir mükellefin çift defter, sahte fatura, hatalı bilanço veya kar-zarar cetveli, ya da sahte sipariş emri veya genel olarak, sahte yazılı delil gibi sahte ya da tahrif edilmiş belge kullanması veya kullanmış olması durumunu ve mükellefin vergi idaresini yanıltmak amacıyla düzen tertiplemediği ya da tertiplemiş olduğu durumları kapsar.

Vergi hilesi durumlarında ayrıca;

- a) talepte bulunan Devletin yetkili makamı, hileli davranış ile talep edilen idari yardım tedbirleri arasında doğrudan bir bağlantı olduğunu kanıtlarsa, banka gizliliğinin, ne bankalardaki yazılı delilin temin edilmesine ne de söz konusu delilin talepte bulunan Devletin yetkili makamına iletilmesine engel teşkil etmediği;
- b) bilgi değişiminin karşılıklılık ilkesine dayandığı ve olayın ve koşulların talepte bulunan Devlet tarafından esaslı biçimde ortaya konulmasına bağlı olduğu anlaşılmaktadır.

BU HUSUSLARI TEYİDEN, aşağıda imzaları bulunan tam yetkili temsilciler, bu Protokolü imzaladılar.

Türk, Fransız ve İngiliz dillerinde ikişer nüsha halinde, her üç metin de aynı derecede geçerli olmak üzere, 22 Mayıs 2008 tarihinde, Bern'de düzenlenmiştir. Metinler arasında farklılık olması halinde, İngilizce metin geçerli olacaktır.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ
ADINA

Kemal UNAKITAN
Maliye Bakanı

İSVİÇRE FEDERAL KONSEYİ
ADINA

Hans-Rudolf MERZ
Maliye Bakanı

